

Explatur quaedam de iuribus que videntur oblati-
re.
Reg. la postea. Cap. sede vacante fungitur vice Episco-
pi & succedit in his que sunt iurisdictionis, precedit
vbi ea iure communis competunt, n. 38. Secus in his que
competunt iure specialis seu accidentalibus, & non ex iurisdictione
ordinaria, seu tanquam ordinario, & Episcopo, n. 39. Si tamen ei competunt tanquam ordinario,
& Episcopo, & ex iurisdictione ordinaria succedit
in eis, n. 40.

Facultas concessa Episcopo a Concilio sessione 24. de re-
formatione cap. 6. competiti etiam cap. sede vacante,
n. 41.

In iurisdictione delegata Episcopo non succedit capitulum
sede vacante, numero 42. Etiam si post presentationem
mandati fuisset mortuus Episcopus, numero
43. Et etiam si delegatus fiat a canone, numero 44.
Contra Patrum & alios relatos, numero 46. & sic
non potest visitare monasteria monialium exempta,
que visitat Episcopus auctoritate Apostolica, num.
45.

In casibus in quibus in Concilio Tridentino datur Episcopo
facultas, ut procedat ut sedis Apostolica delegatus,
capitulum sede vacante non succedit in hac facultate
delegata, quamvis possit procedere, ex potestate
ordinaria, in casibus in quibus Episcopi etiam ex ea
possunt procedere, n. 47.

Annunquertur quod aliud est dari a iure iurisdictionem
delegatam Episcopo, ut procedat auctoritate
Apostolica, & tanquam delegatus, in qua non succedit
capitulum, aliud est dari a iure, seu Concilio iurisdictionem
Episcopo, in aliquibus casibus, quia alias non
habebat, prorogando & extendendo eius iurisdictionem
ordinariam, sic, n. in hac succedit Capitulum, n. 48.
Sicut etiam quando solum tollit oblatum exemptio-
nis, n. 49.

Quando verba, auctoritate Apostolica, coniunguntur
cum verbis, concedimus facultatem, non faciunt iurisdictionem
delegatam, sed bene quando iunguntur potestati
facienda, n. 50.

A predicta regula excipitur collatio Beneficiorum. Nam
capitulum sede vacante non potest Beneficia conferre,
nec succedit in collatione Beneficiorum, & c. n. 51. eademque
ratione non succedit in presentatione, seu electione
sistenti ad Episcopum, num. 52. & procedit
quamvis collatio pertinet ad Episcopum iure deuoluto,
contra aliquos n. 53.

Hac exceptio intelligitur in collatione libera, non vero
in confirmatione & institutione, que sunt necessariae,
& debita, in quibus succedit capitulum, numero
54.

Collationes etiam Beneficiorum necessariae, capitulum
sede vacante facere poterit, contra Corrasium a numero
55. rationi Corrasii quod hic casus lege expressus
non sit, & in collatione Beneficiorum non succedit capitulum,
nisi ubi lege canetur, c. 2. ne sede vacante. Respon-
detur satis constare quod iure cautum reperitur
capitulum sede vacante succedere in collatione
necessaria, & debita, 1. quia succedit in omnibus
necessariis, 2. ex cap. cum olim, de maior. & obediens, 3.
ex c. 1. de visitat. lib. 6. ut late deducunt a n. 59. & ita
seruatur in Beneficiis patrimonialibus n. 67. de quibus
renuisti, c. n. 68.

Text. in d. cap. 2. & alij qui dicunt capitulum sede vacante,
non succedere in collatione Beneficiorum, procedunt
in collatione libera, & gratuita ex rationibus
assignatis, que non militant in collatione necessaria
debita num. 69. & 70.

Aliter rationi Corrasii de collatione, que sit mandatarie
que necessaria videtur, & tamen cum sede vacante
capitulum facere ne, ut Responderetur, quod id ex eo
est quod collatio ista sit ex iurisdictione delegata, in
qua capitulum non succedit, 71.

Contra Corrasium sic et quod ipse docet. cum Dominus
posse vicarium conferre Beneficia ex causa permanentior
resignata, si potestatem recipiendi resignationis
non habeat, quia collatio est necessaria, & c. numero
72.

Ista est collatio necessaria, que est debita certe persone,
seu certo generi personarum, numero 73. & sic collatio,
que sit nominatis est necessaria contra Corrasium,
licet ex pluribus nominatis possit Episcopus cui vult
gratificare, & c. num. 74. & quando patronus presentasset
plures, & que idoneus, possit capitulum sede vacante
instituire quem maluerit ex eis, numero
75.

Si aliquid beneficium sine capellaniam ex fundatione
conferendum sit certa persone, seu certo generi personarum,
ut consanguineis fundatoris, poterit vicarius capituli
sede vacante illud conferre, quamvis non sit iuris
patronatus, & c. aut patronus non presentasset in
tempore, n. 76. Si videtur enim quando ratione opinionis
debetur Beneficium antiquiori optanti, & c. numero
77.

Ex dictis prestat debetur alias stante Concilio Tridentino,
& constitutione Pij V. posse capitulum, seu eius Vicarium
sede vacante conferre parochiales, seclusa reservatione
ex quo debent conferri magis idoneo reposito, seu electo,
ex approbatus in concursu, quem vicarius capituli
potest facere, & sic hodie videbatur eam
collatio necessaria, & non libera, n. 79. & 80.
Rota tamen contrarium censuit in decisione postea, n.
81. & 82. ex opere Corrasii, & c.

Postea Rota magis in his, quod collatio parochialium
etiam hodie non sit necessaria, quia tota radicatur in
mera voluntate Episcopi, qui potest abstinere ab illa
& permittere, ut per lapsum temporis ius deuoluatur
ad superiorem, nec ad causam per alium cogi potest,
n. 83. quod fundamentum videtur magis iuridicum
ex constitutione Pij V. ex qua apparet, approbatus
in concursu, aut etiam electum tanquam magis idoneum
non habere ius ad parochialem, nec esse eie
debitam absolute, & c. a n. 84.

Ita collatio parochialis vacantis sede Episcopali vacante
in mente Ordinarii, de iure reservatur successori
Episcopo, & sic dux Albanus virtute sui induit non
potuit presentare ad parochialem vacantem sede
Episcopali vacante in mente Septemb. ex Rota numero
87. quamvis hodie cum omnia Beneficia vacantia
sede vacante sint reservata ex reg. 2. poterit dux presentare
ad parochiales, & alia Beneficia, vacante
sede Episcopali vacantia in quocumque mente, numero
88.

Ita etiam in terminis Beneficiorum patrimonialium tenuit
postea Rota in decisione postea num. 89. sed cum
sunt patrimonialia, in concursu magis idoneus iudicatus,
habeat ius ad Beneficium, & si absolute debeatur
sicut presentato, & c. viderit collatio vere necessaria
& de iustitia, & consequenter in ea succedere
capitulum, & esse longe diuersum ac in parochialibus,
& c. nisi fuerit regula secunda cancellariis, num.
90.

Alter casus exceptus a predicta regula hodie est ex
Concilio Tridentino. ex quo non licet capitulum sede
vacante infra annum ordinandi licentiam concedere,
nisi Beneficij recepti, sine recipiendis occasione artillato,
& c. numero

q. c. num. nonagesimo primo, & ex Bulla Sixti V. contra
a male promotos iam rediit, ordinari cum licentia
Capituli contra dict. decretum etiam absolute suffragis,
& c. num. 92.

Ponitur declaratio S. Congregationis super d. decreto,
num. 65.

An d. decretum Concilij comprehendat primam iusuram,
ita ut capitulum, seu vicarium sede vacante non
possit infra annum dare dimissorias, etiam ad primam
iuramentum a n. 94. resolutio affirmatur, licet non comprehendat
primam iuramentum, quoad panis ubi impositum
contra ordinatos.

Quomodo sint intelligenda illa verba Concilij de artilari
occasione Beneficij recepti sine recipiendis, num. 97. &
clarum est illis dari artilari occasione Beneficij recepti,
qui obtinent Beneficium, ratione cuius tenent se promereri
facere, n. 98.

Difficultas est qui dicatur artilari occasione Beneficij
recipiendi, & creditur ab illis dici qui habent ius,
seu sunt vocati ad aliquod Beneficium vacantem, seu Capellaniam,
quod tamen requiritur alia certum ordinem
quo illi carent, num. 99.

Ille etiam videtur artilari occasione Beneficij recipiendi
qui cum non sit ordinatus prima iuramentum est presentatus
ad Beneficium, & c. num. 100.

Electus in concursu ad Beneficium, cuius collatio
facienda est a Papa, non potest dici artilari occasione,
Beneficij recepti, nec recipiendi, & idem in presentato
ad Beneficium habenti amicum certum ordinem, n. 101.

Non dicitur artilari occasione Beneficij recipiendi is cui
aliquis vult resignare Beneficium requirens alium ordinem
quo ille caret, n. 102.

Facultas Nuntij Hispaniarum circa hoc de licentia ad
ordinem, num. 103.

Nuntius Hispanie non potest etiam sede Episcopali
vacante dare dimissorias, nisi competenter Beneficium,
& artilari, & sic in casibus in quibus Capitulum
non potest dare dimissorias, nec nuntius potest, numero
104.

Quamvis alias possit quis promereri cum licentia dimissorias
legati de latere, tamen id intelligendum est modo
eius probatis & iure testimonio sui ordinarij commendatur,
ad quem effectum non dicitur ordinarij ius
intra annum. Capitulum seu eius vicarius sede vacante
respeitum eorum qui non sunt artilari, numero
105.

pum, quoad ea tantum, que in iure reperiuntur expressa,
& non in aliis. Doim. in c. presbiteri, 24. dist. 8. referit
Felin. in d. cum olim, sub numer. 1. & 7. & sequitur
Abbas in c. 2. ne sede vacante noi. 2. per rex. ibi,
& Lambert. de iure patron. 1. part. 1. lib. 2. qua. 2. art. 9.
& 1. part. 2. lib. 9. 2. qui tamen dicit, quod in his que
vult iurisdictionis necessarias, succedit capitulum, &
dicitur in d. c. Abulens. parochialis 22. Junij 1594.
coram D. Blanchero supra adducta c. 5. num. 92. tamen
verius est regulam esse, quod capitulum sede vacante
& fungitur vice Episcopi, & succedit in omnibus,
que sunt iurisdictionis ordinarij, exceptis casibus
in iure expressis, & cap. ubi que cap. cum olim, de
maior. & obediens, & cap. in c. 6. c. ad abulens.
de heretico cap. penult. & fin. de supplen. negligens,
plalarum in 6. n. extraxerant, & c. abulens, & c. extraxerant,
de prebend. & facti cap. ubi de electis 6. Barol. in l. ubi ad sum. de interdictis, & curato. d. abulens. in d. cap. cum olim, num. 2. & in cap. ne sede vacante num. 4. Feder. conf. 30. Alberic. conf. 60. numero 8. Purpur. conf. 77. Paulinus de officio & potestate capituli sede vacante, 1. part. qua. 1. ubi tradit regulam affirmatiuam, & 2. ubi ait, capitulum sede vacante habere iurisdictionem ordinariam a iure communita quod possit iudices dare, & omnia que ad iurisdictionem pertinent expedire, & questione 5. ubi ex hoc tradit, possit dispensare sicut Episcopus, licet sit iurisdictionis voluntarij, in qua etiam succedit, & Sclua de benefic. 1. part. q. 11. numero 4. qui ait ius dicere, quod capitulum succedit in iurisdictione, nec distinguere inter iurisdictionem contentiosam, & voluntariam. Rebuffus in praxi tu. de deuolutio. a numero 58. Bolt. de synode. 1. part. numer. 42. & 44. Corra. de Benef. 2. part. cap. 7. numero 1. Rosinacius cap. 2. num. 1. & 3. Mandol. conf. 1. num. 3. & 4. Cachus in institutione maior. libro 2. titulo 9. num. 30. & 93. Fulcus de visitat. lib. 1. c. 15. num. 31. Tempore in speculo. capit. 40. Nauarrus conf. 44. de tempor. ordinat. num. 2. & 5. & conf. 7. de ius presbiter. ubi resoluti, capitulum sede vacante succedere etiam in his, que sunt iurisdictionis voluntarij. Ioannes Gutierrez canon. questione libro primo capitulo 11. num. 10. Quintanaduennas lib. 1. Eccles. cap. 5. numero 6. qui ait quod capitulum vacante sede Episcopali omnia ea que iurisdictione continentur, excipitur, V. g. in de censur. tab. 1. 10. 5. 2. num. 1. Iacob. Sbrocius de vicario Episcopali libro 1. q. 15. & 16. Zetola in praxi Episcopali, 2. parte verb. capitulum, 5. 3. Mart. Anton. Genuen. in praxi Archiepiscopali, Curia Neapol. 66. numero 1. & Suarez 5. ana. de censuris disp. 50. sect. 5. numero 6. ubi ait, succedere Episcopo in tota iurisdictione ordinaria, tam contentiosa, quam voluntaria, & hanc esse agentem regulam iuris, que solum est limitanda in casibus a iure expressis.

Et de officio, & potestate capituli sede vacante videndus est Patrus in d. d. tract. & Cachus d. d. tit. 9. qui est de officio & potestate capituli, & multa per Abbas & Felin. in d. d. cum olim, & per Rebuffum d. d. de deuolutio, 2. num. 57. Rosinacius de c. 8. de re publica Ecclesiastic. cap. 24. de cau. & capom. 10. & 11.

DE Capitulo & sede vacante videre oportet an possit Beneficia conferre, & in eorum collatione succedere.

Pro cuius rei pleniori intelligentia premittendum est, quod quamvis aliqui dicant, capitulum sede vacante solum succedere in his que sunt iustitiz, & necessitatis, non autem in his, que sunt gratia, seu voluntarij iurisdictionis, Ioann. And. in cap. vnc. de maior. & obediens, in 6. glo. in clem. 1. 5. 1. verb. capituli, de heret. que ait, quod capitulum est necessarius non voluntarius administrator, Felin. in c. cum olim, de maior. & obediens, numer. 2. ad 8. questionem, & num. 6. ad 13. que ubi illam glossam dicit communitate approbatur, & Bolt. de synode, 2. part. in pro. cap. numero 134. P. Gregor. de benefic. 38. numero 3. Azouedo in curia Pisana libro 1. cap. 9. ex num. 10. Nam. Paril. de resignation. Benefic. lib. 7. 23. numero 11. 35. & 36. & D. Sagagun. in cap. ad si clerici. 5. de aduersus, 3. de iud. ex num. 68. Et quamvis alij dicant, & capitulum sede vacante succedere in pertinentibus ad Episco-

Et de officio, & potestate capituli sede vacante videndus est Patrus in d. d. tract. & Cachus d. d. tit. 9. qui est de officio & potestate capituli, & multa per Abbas & Felin. in d. d. cum olim, & per Rebuffum d. d. de deuolutio, 2. num. 57. Rosinacius de c. 8. de re publica Ecclesiastic. cap. 24. de cau. & capom. 10. & 11.

Pro hac iurisdictione exercenda, hodie, ex S. Concilio Tridentino sessione 24. de reform. 2. 16. tenetur, capitulum sede vacante creare vicarium infra octo dies, qui saltem in iure canonico fit doctor, vel licentiaris, vel alias, quantum fieri poterit idoneus ad metropolitanum deputato huiusmodi deuoluatur, & c. notat Cuchus d. lib. 2. tit. 8. num. 39. & 11. 9.

muner. 60. Vgolin. d. 9. 2. num. 2. Sbrocius dicit. quod est. 15. nimer. 3. 9. 16. num. 8. & Zechus dicit. num. 10. et ca. pa.

7. Existimo tamen, quod capitulum, quod infra octo dies vicarium non constituit, possit re integra antequam metropolitanum eum deputet, moram purgare, quamvis contrarium sentire videatur Suarcz, d. 5. rem. d. 18. f. 3. num. 3. inquit enim, quod ibi capitulum, quod fide vacante, non constituit economum, vel vicarium, tempore & modo ibi praescriptis, facultate constituendi illos ministros priuatim, quod est quasi ab eo munere pro ea vice suspendi, & an Episcopus teneatur, etiam & cogi possit constituere vicarium, vide t per Abb in e. 9. n. 3. & ibi Felin. ad fi. de offi. ordi. Putum de offi. 43. lib. 2. Moh. d. de offi. vlt. de offi. vicarij, Rotam dec. 222. n. 5. & 297. n. 2. p. 2. d. uerf. Cuchum d. 2. n. 6. num. 72. & in 8. num. 1. Lancell. in mltis. Can. lib. 1. n. de offi. vicarij, §. 1. in gloss. Hoiedam de incompt. ben. 2. p. c. 10. n. 9. Granitium ad Simonetam de reier. 7. 89. n. 11. Sbrocium d. l. 1. 7. 46. & Zechum sup. c. 23. de vicario Episcopi, §. 1. num. 3. & 5. qui male ad hoc adducit decretum Concilij d. c. 16. cum loquitur de cap.

9. Vnde apparet vicarium t capituli sede vacante debere esse doctorem, vel licentiatum, & c. alias deputatum esse nullam, & deuolui ad metropolitanum & c. vt per Fulcum sup. n. 32. qui ait esse aduertendum pro iplo capitulo cum vacante sede facit vicarium, vt vtriusque diligentia, quod eligat aliquem, vel existentem consistit nec, infra octo dies a tempore vacationis; & is quidem eligendus sit doctor, vel licentiatum, aut solum quantum fieri potest idoneus, alias nullum est quod fit, & potestas deuoluitur ad aliam ex d. c. 16. qui text. loquitur de tempore & persona, & Mart. Ant. Genuen. c. 84. n. 1.

10. Ex ita censuit S. Cong. Concilij super t d. c. 16. vt in vna triuentina his verbis, vicarium vacante sede Episcopali debet eligi doctor, alias electio est irrita, & in vna Macaren. his verbis, si Episcopus demortuus reliquit vicarium, quem elegerat, cum non esset doctor, capitulum non debet eum confirmare, sed alium qui sit doctor eligere. Alia, ibi, omnino teneatur, & c. referatur ad vtrumque scilicet confirmandum, vel instituen- dum, & habeat qualitates in presenti requisiti, alias electio est nulla. Et in vna Panorritana, v. in alia Argentina declarauit S. Illustrissimum Congregat. Calen. Jan. si Episcopus demortuus reliquit vicarium, quem elegerat, cum non esset doctor, capitulum non debet eum confirmare, sed alium qui esset doctor, eligere ex Congregationis sententia. In quibus declarationibus solum fit mentio de doctore, quia in Italia, vt ait notum, non est alius gradus, nec gradus licentiae. Alia si ex consuetudine illius capituli electio vel deputatio, fieret de ipsius gremio, & bonis, vel singulis per singulos menses administrarent, observando ordinem, sed non essent omnes doctores, vel licentiatum, dictam deputati- onem non valere, vbi alij doctores possint constitui, nec in- spectu ordo, vel consuetudo, vel lex noua certam formam praescribens, arg. ex in l. sciendum. §. ordine. ff. de leg. 1.

11. Quod etiam censuit S. Congregat. in vna t Abulen. vt in sequent. declaratione ad i supplicatur illustri- ssimis & reuerendissimis DD. vestris pro parte reuerendissimi domini Episcopi Abulensi. declarari sequentia i. in Ecclesia Abulensi, est quoddam neuum statutum post Concilium Tridentinum factum, quod se- de Episcopali vacante duo ex dignitatibus seu Canoni- cis exerceant officium vicarij, seu officialis, per spatium

duorum mensium, & successive alij duo in eam suam a- n- tiquitatem sita tamen quod illi qui non sunt graduatim, te- neantur assuere assessorum literarum, de cuius consilio procedunt, dubitatur, an dictum statutum sit contra dispo- sitionem S. Concilij sessio. 24. de reform. c. 16. & an ca- lisi deputatio vicariorum, qui non sunt doctores, seu licen- tiati, aliam in iure Canonico sit nulla (est assumant as- sessorum literarum) non obstante dicto statuto, quod con- firmatum non existit. Secundo rursus in Episcopatu Abulensi, & tota prouincia Compositellana, ex Decreto Concilij Prouincialis Compositellani, post Concilium Tri- dentinum facti datur stipendium examinatoribus syno- dalibus, pro suo labore, ex fructibus Parochialibus ad quam sit examen, dubitatur, an possit hoc dari stante De- creto Sancti Concilij Trident. sessio. 24. de reform. cap. decimo octauo. Tertio dubitatur, an promissio paro- chialis nulli si examinatorum relationem fecerint, solum quoad literarum, examen vero circa mores, etatem & reliqua Episcopo relinquatur, vel si non fecerint relatio- nem Episcopo, de omnibus idoneus reperit, sed tantum de eo, qui ipse magis idoneus videtur. Quarto, an valeat matrimonium contractum coram paroco illius loci, vbi contrahentes reperuntur, non animo ibi domicilium constituendi, sed recreationis causa. Quinto, & quid sit contrahens ibi. moratur, inquam prator, iudex seu medi- cus temporalis.

Ad primum Congregatio Concilij censuit esse contra Tridentinum Co. titulum, ideo nullam existere. Ad se- cundum non posse. Ad tertium teneri, si ere relationem etiam circa mores, etatem, & reliqua, & examinatores debere remanere, & quosque idonei iudicari fuerint, E- piscopum vero de bere, ex his qui renuntiant fuerint, ma- gis idoneum eligere. Ad quartum non valere. Ad secun- dum valere, quam declarationem habeo in forma au- thentica.

Id autem intelligendum est, t necessario eligen- dos esse doctores, vel licentiatos in vicariis capitu- li sede vacante, si in capitulo adsint, Zechus supra, a- lias sufficere, vt vnus eligatur, qui sit, quantum fieri poterit, idoneus, vt censuit Sacra Congregatio his verbis, an existentibus doctoribus in capitulo nece- sario sine eligendi in vicarium, si vero doctores non ex- istant, an vnus ex Canonicis Beneficis capitulo in vica- rium sit eligendus. Respondit Congregatio necessario eli- gendos esse doctores, vel licentiatos, si in capitulo adsint, alias sufficere, vt vnus eligatur, qui sit, quantum fieri poterit, idoneus. Cui consonat Concilium Prouinciale Mediolanen.

Et facit alia declaratio t super dicto capitulo deci- mosexto, quae sic ait, ibi, item officiales, & non est de- necessitate vt sit de gremio, si tamen adesse idoneus, cae- teris paribus, esset praefendus. refert Mart. Anton. Genuen. supra. si tamen capitulo, in quo non sunt doctores, seu licentiatum in iure Canonico, adesse a- liquis iuris Canonici peritus, & idoneus, deberet eli- gi, & alias electio esset nulla, ex illis verbis, dicto capitulo decimosexto, vel alias quantum fieri poterit, idoneus, & declaratione supra adducta numero duode- cimo.

Sed id male seruatur in Ecclesijs t huius regni. 14. nam capitula sede vacante, non curant eligere vi- carios doctores, authenticos in iure canonico, licet adsint in capitulo, & si eligunt vnum sic gradua- tum, eligunt etiam alium Theologum, vel non graduatum. Quod est contra Concilium, sed capi- tula omnia sibi licere putant, nec fieri potest, t quod in quadam Ecclesia huius regni fieri in- tlexi nempe

nenipe per singulos duos menses, eligere duos vi- carios de capitulo vnum graduatum, seu litera- tum, qui exerceat officium, & alium non gra- duatum, qui non exerceat, accipit medietatem emolumentorum officij, id enim est simonia, & contra titulum ne prelati vices suas. Nam in effe- ctu est, eligere graduatum in vicarium, cum o- nere dandi medietatem emolumentorum alteri, qui solo nomine est vicarius, sicut etiam est simonia, & contra dictum titulum conuenire Cano- nicos, quod quicumque eorum eligatur in vica- rium, t teneatur diuidere cum aliis Canonicis sa- larium, & emolumenta officij, vt per Navarra consilio secundo ne prelati vices suas, quem sequitur Zerola in praxi secunda parte verb. capitulum §. quinto.

Vnde praedictae electiones, tanquam simoniae, sunt nullae, & sic electi tenentur dimittere officium, licet non incurant excommunicationem, quia non est beneficium, nec ordo, Nauar. ibi, & cons. 1. co- dem tit.

Et vicarius Episcopi, non t debet necessario esse doctor, vel graduatum, licet Episcopus teneatur ido- neum, & literatum vicarium constituere, qui per se ipsum valeat officium exercere, Nauar. consil. 1. de offi. vicarij, & ita est accipiendum quod tradit Sbrocius d. lib. 1. quast. 35. & grauer peccant Episcopi, qui aliquando t constituunt vicarios Theologos, seu alias ad officium ineptos, tenenturque ad restitutio- nem damnorum, inde fecutorum, & etiam ad res- titutionem propinarum, vulgo assessorias, quas d. vicarij faciunt a partibus solui assessori; Episcopi enim tenentur gratis administrare iustitiam, seu ponere qui tam administrat, vt alias dicitur infra 9. parte. c. 2. n. 18.

Et ipsi etiam qui acceptant officium, t ad quod sunt inepti, grauer peccant, & ad restitutionem tenentur damnorum, & expensarum quas a partibus iniue extorquent pro assessorio.

Nec etiam vicarius capituli Ecclesiae, collegiatz, sede vacante, iur. prelati, qui ordinarij, & qua- si Episcopalem iurisdictionem habet, necessario de- bet esse Doctor, aut Licentiatum nec de eo loquitur ibi Concilium, vt S. Congregat. censuit super d. c. 16. his verbis, An extendatur ad Ecclesiam collegiatam desinitio eius prelati, qui ordinarij iurisdictionem, & omnia iura Episcopalia habebat, Congregatio censuit negatur, quia si non est necess. vt hic prelati mortuus sit doctor, vt dictum est, alia ergo neque vicarij die 12. Sept. 1585.

In electione autem vicarij capituli, non t requiritur forma cap. quia propter de elect. nec decreti Co- cilij sessio 25. de regul. c. 6. quia non loquitur de eo, quamuis Fulcus d. n. 32. dubitet an in electione dicti vicarij sit seruanda forma d. cap. quia propter, qui tamen dicit Cardinalem Alciatum tenuisse non requiri, & Zerola in d. praxi. part. 1. c. 4. §. 3. ait istam electionem vicarij, non esse necessarium fieri per nota secreta, vt nonnulli asserere videban- tur ex Concilio d. cap. 6. quia ibi loquitur Con- cilium de electione superiorum regularium, & non secularium.

Et ita contra Fulcum censuit t S. Congregat. vt in sequenti declaratione super d. c. 16. ibi, consue- re, vel existentem confirmare, & c. Non tamen requiritur ad hoc, quod seruatur forma electionis praescripta per Concilium sessio 25. c. 6. de regul. post cap. quia pro- pter de elect. quia isti vicarij, vt plurimum sunt ten-

porales, & momentaneae, & text. hic loquitur de consti- tutione non de electione, contra Reuerend. Sarner. in hac de- volutione lib. 1. c. 1. n. 2.

Præterea super d. cap. 16. notande t sunt sequen- tes declarationes S. Congregationis t. ibi, capitulum sede vacante portionarij, quia non sunt de cap. non comprehenduntur, in huiusmodi capitulis nec clerici possunt se ad hoc ingerere, cum ca. 2. ibi incumbit, & c. Et o- mnino prohibet incumbi capitulo, q. ex inscriptione ad hoc munus non pertinet, alia pro Episcop. praesentat, & ita in vna Veroblen. declarauit Congregatio illustris- simum dominorum Cardinalium Congregationis S. Co- cilij. 4. Nouem. 1596. Tertio, si plures ad officium vica- riy a capitulo assumerentur in controuersia, magis i- doneus, & habens has qualitates Concilij Trident. re- manere debet, & ceteri renouandi sunt. Quarta, cen- sur Congregatio facta electione officialium, non posse esse ad libitum reuocari, & non constituitur, nisi vel econo- mum, vel illos officiales, quos etiam viuente Episco- po capitulum possit deputari, consonat dictum Con- cilium prouinciale Mediolanen. Quinta, capitulum po- test ad libitum amouere vicarium, alia per ipsum ele- ctum, seu confirmatum, duomodo intra octo dies alium constituat, aliquando deuoluitur deputandi vicarij, vt in hoc decreto, ad Abulensem, & si Ecclesia ipsa Metro politana fuerit ad antiquam Episcopum. Nec contradicit praecedens declaratio, nam illa lo- quitur de alijs officialibus, non de vicario, in quo tamen idem ait. Mar. Ant. Genuen. supra me. 4. post Concilium Sexta, ad vicarij, propter eius absentiam, spectat substitutionem, facere sic etiam aliorum officia- rum, consonat dict. Concilium prouinc. Mediola- nen. Septima, capitulum non potest eligere vstita- rem ad vstitandam Diocesim ab ipse vicario. Octaua, dubitatum fuit, an vicarij, in vna illius decreti a capi- tulo constitutum, teneatur procedere cum adiunctis, vel sine, iuxta capit. sextum sessio. 25. & fuit resolutum, quod si Episcopus dum viuere, habebat auctoritatem procedendi sine adiunctis, quod non potest vicarij, si vnus poterat Episcopus sine adiunctis, ita nec possit vicarij. Nona, fuit dubitatum, an si iste vicarij allegaretur suspensus, possent eligi arbitri, & dictum fuit, quod non, sed vt procedendum esse ad capitulum, tan- quam superius, cap. si contra de offic. delegat. in 6. Decima, an capitulum sede vacante possit eligere ar- bitros, ad cognoscendum de suspensionum causis, qua contra vicarij, ab e. sede vacante deputatum proponuntur. Congregatio censuit vtrique non posse, ead- dem prima, numero, quo Episcopus non potuisset sed per- se per se ipsum cognoscere de causis suspensionum. Und- decima, item capitulum sede vacante, post facta remo- uatione vicarij, vel alium officialium, illos cogere ad reddendam rationem administrationis, eoque pro culpa punire, non tamen impediendi suumque Epi- scopum, quando ex hoc decreto ab eisdem exiit rationem altianum, quae sede vacante vacante fue- rint, & eos punire etiam si a capitulo fuerint absoluti, consonat dict. Concilium Mediolanen- se duodecimum. Congregatio censuit Episcopum in ca- pitulo exempto, si veli rationes exigere ab officialibus ex gremio capitulo deputatis sede vacante eorum officij, & administrationis, non teneri procedere cum adiunctis, ex forma capitulo sexto, sessione vigesima quinta, nisi veli criminabatur ad eorum punitionem, & correctionem procedere.

Et videnda t est in proposito declaratio eiusdem S. Congregationis Toletana, de obseruandis in exa- minibus faciendis, pro colloquio parochialium se- 24.

de Cathedrali vacante, que habetur infra 9. par. c. 2. num. 8.

Ex quibus declarat. maxime ex illa t. Toletana, videtur capitulum sede vacante non posse in aliquo se intrinsecare, circa administrationem iurisdictionis sui sibi aliquid referre, sed debere totam administrationem iurisdictionis libere vicario relinquere, licet antea posset dare huic vicario potestatem restrictam, vt limitatam, vt per Paulinum quast. 10. 2. part. num. 6. quamvis hoc non feruetur in aliquibus capitulis, que solent aliqua sibi referre, & denegare vicario, & ita tenet Mar. Anton. Genuen. t. supra num. 3. dicens, quod post Concilium Tridentinum non potest capitulum vnam causam alteri delegare, si quidem cum non possit administrare per se ipsum, sed per vicarium, in quem Concilium transferre potestatem, non potest ab eo illam auferre, & alteri causam delegare, nisi ex iusta causa, nepe suspicionis, vel alia.

Et ex hoc videtur procedere d. declaratio 7. que ait, capitulum in quod (secundum veriore sententiam) transit indistincte ius visitandi sede vacante, Abbatem d. cap. cum olim 4. quast. Bonifac. in clem. 1. de heret. num. 179. Paulin. quast. 7. 1. part. num. 12. & 3. de visitat. 2. part. Rebut. d. tit. de deholu. num. 65. & Rota in illa Burgen. de qua infra num. 43. quicquid alij dicunt glossa in d. clem. 1. s. 1. verb. capituli. de heret. & Cuchus d. tit. 9. num. 47. non posse eligere visitatorem ad visitat. Diocesim absque vicario, vult enim S. Congregatio, quod si opus fuerit visitatore, vicarius eum constituat. Sed hoc non videtur receptum in Hispania, nam semper capitula sede vacante nominant visitatores.

Secundo videtur in t. vicarium electum a capitulo sede vacante eo ipso transire totam iurisdictionem capitulo competentem, nec esse necessarium speciale mandatum, seu commissionem, quoad ea que in vicarium Episcopi non transeunt sine speciali mandato, nam cum Concilium ardet capitulum ad constituendum vicarium, qui totam iurisdictionem administrat, non videtur necessaria aliqua specialis commissio, & ita videtur sentire Ioan. Gutierrez d. cap. 11. num. 10. & expresse tenet Mar. Anton. Genuen. s. num. 5.

Quamvis antea, t. in vicarium capituli sede vacante, non transiret maior potestas, quam in vicarium Episcopi, Paulin. 7. 10. 2. part. n. 17. Mandol. reg. 24. Cancell. 9. 6. n. 10. & Sbrocius de vicario Episcopi. lib. 2. 7. 41. n. 5.

Si tamen de facto capitulum t. det vicario a se electo limitatum mandatum, referendo sibi aliqua, non videtur vicarius posse exercere potestatem in illis, que sibi capitulum referunt, Ioan. Gutierrez sibi proxime, cum vicarius ipse non habeat aliunde iurisdictionem, nisi ab ipso capitulo, quod in illis noluit sibi eam dare. Pro quo facta declaratio S. Congregationis, Abulen. infra adducta seq. cap. num. 87. ad 1.

Quamvis Volginus d. tab. 1. de censur. c. 10. s. 2. n. 4. videtur sentire contrarium, inquit enim, vicarium esse quando qui dem autoritate Trident. Synodi datus est, propterea a capitulo autoritate non omnino pendere, & illo quod ius capituli suspensum sit, ob aliquam censuram, vicarij huius iurisdictionem non suspendi, nec impediri sicut contingit in vicario Episcopi, vt habetur in cap. 1. de officio vicarij lib. 6.

Sed cum impugnat Suarez s. rom. dissertatione 7. sect. 3. n. 13. dicens, ex antiquo iure, tempore sedis vacantis, iurisdictionem Episcopi deuolui ad capitulum, quam iurisdictionem Concilium Tridentinum nec mutauit, nec minuit, sed solum precepti modum vtendi illa iurisdictione nimirum per vicarium ab eodem capitulo electum, cui & iurisdictionem, & vsum iurisdictionis committit, & sic Concilium Trident. non dare iurisdictionem illi vicario, neque ad hoc interposuisse autoritatem suam, sed solum ad imponendum predictum preceptum, quo non obstante, ille vicarius vicem gerit capituli, & eius iurisdictione vitur, Concilium per illud preceptum firmavit eius iurisdictionem, nec nouum modum iurisdictionis instituit, & sic si capitulum habeat impeditum vsum iurisdictionis consequenter etiam vicarium habere idem impeditum, sicut in vicario Episcopi, & c. & idem ait n. seq. t. etiam in vicario capituli electo, seu deputato, a metropolitano, ob negligentiam capituli, quia & ille habet iurisdictionem capituli in dependentem quidem a voluntate eius, quam supplet autoritas, & efficacitas Concilij Trident. pendente tamen nihilominus a potestate, & iurisdictione, que residet in ipso Capitulo, quia Concilium noluit nouum modum iurisdictionis instituire, vt ostensum est, sed solum obligare, & cogere capitulum, vt suam iurisdictionem vicario communicaret, & c.

Videtur tamen, quod t. Metropolitanus, ad quem deuoluitur deputatio vicarij, capitulum in eo deputando fuisse negligens iuxta d. decretum Concilij, posset illi dare iurisdictionem, & potestatem, in illis, que capitulum sibi referunt, nam eadem est ratio de parte ac de toto.

Sext est difficultas, an capitulum t. sede vacante, possit plures vicarios constituere, & videtur non posse, nam Concilium d. cap. 16. loquitur in singulari, & ex declaratione S. supra adducta num. 23. & hoc, quando in vita Episcopi non solet esse nisi vnus vicarius.

Nihilominus dicendum erit, t. posse plures constituere, sicut potest Episcopus Paulin. d. quast. 10. 2. part. num. 6. Sbrocius d. lib. 1. quast. 50. & 60. num. 3. Mar. Anton. Gemens. supra num. 2. & Zachus d. cap. 23. de vicario Episcopi. s. 1. num. 3. quod tradit Acebedo in 1. titulo 9. lib. 5. recopilat. num. 12. & videtur sentire S. Congre. in declaratione vltima supra adducta numero decimo, & in Abulen. adducta numero vnde cimo, & ita practicatur in aliquibus Ecclesijs, & Concilium loquitur in singulari, quia regulariter, non solet poni nisi vnus vicarius, non tamen tollit, quando possint esse plures, & dispositio loquens de de vno, habet locum in pluribus, quando eadem est ratio in illis, glossa in cap. si copromissarius de elect. in 6. verb. compromissarius. communiter recepta secundum Nauarr. de vnus, s. 13. & dicta declaratio 3. loquitur quoad capitulum volens vnum ponere, t. & in controuersia fuerunt plures assumpti, & preterea videtur loqui, quando fuerunt assumpti plures quam duo, ita quod non conueniret esse tot vicarios, & c. vel quando vnus habeat qualitates requisitas a Concilio, alij vero non, vt videtur intelligere Mar. Anto. Genuen. 3.

Prædicta autem regula supra posita, t. quod capitulum sede vacante, iungitur vice Episcopi, & succedit in his, que sunt in iurisdictione, procedit, vbi ea iura communi competunt Abbati, d. cap. cum olim 4. & maior. & obediens, 4. num. secundo, quinto dubitat. & in capite

in capite verum de foro competenti numero nono, Felinus in cap. cum omnes de consuet. numero 10. & in ca. ca. in re de recipi. numero decimo septimo & in d. cap. cum olim numero 35. & 7. & in dicto capite verum, ante numerum primum Rebut. in praxi titulo de deualu. numero 68. & 69. Corrafius dicto capite septimo part. secunda numero 2. Cuchus d. l. 2. tit. 9. num. 72. Iacobus Sbrocius de vicario Episcopi l. 1. quastione 16. numero 1. & libro 2. quastione 188. numero sexto Marcus Antonius Genuen. capite octuagesimo quinto numero 29. in d. cap. cum olim numero 14. vt in casu feudi, de quo loquitur Abb. & Felinus, in quo non competit iurisdictioni Episcopo, vt Episcopo, sed vt domino feudi, nam licet Episcopo competat iure speciali, seu accidentaliter, si tamen ei competunt tanquam Ordinario, & Episcopo, & ex iurisdictione ordinaria succedit in eis capitulum sede vacante, vt in iurisdictione, quam habet Episcopus ex consuetudine, vt cū Collectario docet Abb. in dicto capite cum olim, decima quastione Paulinus nona quastione 1. parte numer. septimo Cuchus supra numero 85. & Marcus Antonius Genuen. supra numero 31. quibus contrarium tenent Felin. in d. cap. cum olim ad 10. quast. Ex quo inferitur declaratio t. ad decretum Concilij sess. 24. de reform. cap. 6. vt facultas tibi concessa Episcopo, competat etiam capitulo sede vacante, nam licet illa facultas Episcopo competat iure speciali dict. decreti, tamen competit ei iure communi & ex iurisdictione ordinaria ei tributa per d. decretum, & ita in terminis docent Zenedo collect. 4. ad 6. numero 3. Marcus Anton. Genuen. cap. 66. numero 22. Arag. 22. quastione 88. articulo 12. & conclusione Enriquez in sum. libro 6. cap. 16. s. 1. & lib. 14. c. 20. 8. Manu. Rodriguez quastione regul. 1. to. quastione 61. articulo 9. & Suarez 4. tom. de potestatem dist. 30. sessione 2. numero 4. Faciunt, que tradit Thom. Sanchez de matrimonio lib. 2. dist. 31. 40. quastione 2. & Suarez 5. tom. de consensu dist. 10. quastione 7. sessione 4. n. 15. quamvis contrarium tenent dist. 41. sessione 2. n. 13. contra quem ad nouissimum tenet ex dict. ratione Thom. Sanchez lib. 8. dist. 1. quastione 2. numero 10.

Vnde in iurisdictione delegata t. Episcopo non succedit capitulum sede vacante, Rota decisio 6. de officio delegati in antiquo Abb. in dict. cap. cum olim, 5. quastione. Roma d. l. consilio 506. numero quarto, & ibi Horatius Mandol. additioe vltima Litera, l. Felinus in dict. cap. cum olim te numero 17. & in dict. cap. cum olim ad 10. quastione, & in d. cap. verum, ante numerum 1. Decisio in cap. vbi Abbas de officio delegati numero 71. & 81. Rebut. d. num. 68. Accued. d. lib. 1. Curia pisanæ cap. 8. numero 2. Sbrocius lib. 1. quast. 16. numero 1. & lib. 2. quast. 135. num. 4. & Mar. Anton. Genuen. supra d. c. 85.

Quod ampliatur, etiam si post t. presentationem mandati fuisse mortuus Episcopus Marcus Anton. Genuen. sup. quicquid sub verb. fore, tunc dicat Paulinus 9. 10. 1. p. 20. & vide dicta infra parte seq. cap. 2. dub. 4. n. 40.

Secundo t. ampliatur, etiam si delegatio fiat a canone, quia licet competat iure communi, tamen est ex potestate specialiter induta, & non competente Episcopo, vt sic ex iurisdictione ordinaria, ita Abbas in dict. cap. cum olim d. 5. quast. Rota & Roma. sup. & cum Ioan. And. & Dom. Felin. in d. c. eam te,

num. 7. & in d. cap. cum olim ad 4. & 10. quast. & in d. cap. verum, vbi supra, & Thom. Sanchez dict. numero decimo.

Ex quo inferunt, t. capitulum sede vacante, non posse visitare monasteria monialium exempta, que visitat Episcopus auctoritate Apostolica, clem. 2. de statu monach. & ita tenuit Rota in vna Burgen. visitationis coram D. Oran. Jun. & in alia Burg. procuratoris coram eod. i. Martij 1597. vbi fuit resolutum, capitulum sede vacante posse visitare etiam monasteria monialium non exempta, exempta vero, vbi, Lapus, Abbas in e. 1. de maior. & obed. lib. 6. Abb. numero 2. Felin. 3. in d. cum olim, Sbrocius 185. in quastione 2. de accusatio. Paulinus 1. parte quast. 7. & de visitatione 2. parte, clem. 32.

Que ampliatio procedit indistincte, t. quamvis Paulinus d. 7. n. 9. n. d. 9. 10. n. 4. & 5. & Mar. Anton. Genuen. sup. in 30. & Cuchus d. l. 2. tit. 9. numero 80. tenent, capitulo sede vacante succedere in iurisdictione a iure Episcopo generaliter auctoritate Apostolica delegata, si necessarium vel vtile sit id de quo agitur expediri per capitulum, nec patitur dilatio, nam adhuc capitulum non poterit vti huiusmodi iurisdictione delegata, tanta tamen poterit vrgere necessitas, vt iurisdictioni ordinaria intret, licet alias non haberet locum.

Vnde etiam inferitur, quod in casibus in quibus S. 47. Concilio Trident. datur Episcopo facultas, quod procedat vt sedis Apostolicæ delegatus, qui habentur in indice verbo Episcopi, quibus in causis procedat vt Apostolicæ sedis delegatus, capitulum sede vacante, non succedet in hac facultate delegata, quamvis possit procedere ex potestate ordinaria in causis, in quibus Episcopi, etiam ex ea possunt procedere.

Et vt in hac re tollatur t. æquiuocationis occasio oportet animaduertere, quod aliud est dari iure iurisdictionem delegatam Episcopo, ita vt procedat auctoritate Apostolica, & tanquam delegatus sedis Apostolicæ, vt in terminis d. clem. 2. de visitat. monasteriorum in vltimo exemptionum, & in terminis c. in vestigabili, s. ceterum, de officio Ordinarij. & cap. ad abolendam, in fine de heret. & cap. 1. s. fin. de statu regul. in 6. & clement. 1. de suppl. negligentia prelat. & clement. quia contingit de relig. doctibus & in hac iurisdictione non succedit capitulum sede vacante, vt dictum est, aliud est dari iure, seu Concilio iurisdictionem Episcopo in aliquibus casibus, quam alias non habebat, prorogando, & extendendo eius iurisdictionem, & potestatem ordinariam, ita vt Episcopus iure proprio, & tanquam ordinarius procedat, & in hac re succedit capitulum sede vacante, iuxta supra dicta numero quadragiesimo, & 41. sicut etiam quando solum tollitur, t. & remouetur oblatulum exemptionis, vt in clem. 1. de testament. & in clem. 1. de sepult. nam tunc rediret ad ius commune Paulin. dict. quast. 10. numero 4.

Et aduerte, t. quod quando verba (auctoritate Apostolica) coniunguntur cum verbis, eo quod vnus facultatem, non faciunt iurisdictionem delegatam, sed bene quando iunguntur, potestati faciendi, Paulin. d. qu. 10. n. 3.

A prædicta regula excipitur t. collatio beneficiorum, nam capitulum sede vacante, non potest beneficia conferre, nec succedit in collatione beneficiorum cap. 2. ne sede vacante, & cap. vico eodem titulo in 6. & cap. 1. de instituto, eodem lib. & hic est vnus, & præcipuus casus exceptus a dicta regula, ex rationibus adductis per glossam Abbas & alios in d. cap. 2.

numer. 6. & in d. cap. cum olim numero secundo, glofam & d. in d. ca. 1. de institut. in 6. Paulinum. 1. quastione secunda par. Rebuff. in praxi titulo de denotat. numero 88. & 90. Bermondani de conebinaris verb. a perceptione fructuum, Seluam. de benef. 2. part. quastione undecima, Corralium 2. part. cap. 7. numero primo & secunda Rosinacum cap. 8. numero 9. & 10. Ioan. Nicol. Gine. in Euchir. beneficiorum titulo quarto de generis spec. cap. primo numero 22. & quadragesimo primo, & Cuchum dist. lib. 2. m. 9. a num. 4.

51 Eademque ratione, non succedit capitulum in praesentatione, seu electione, spectan. ad Episcopum, Paulin. 5. 9. 2. par. sub n. 3. & 4. & post alios Lambert. de iure par. 2. lib. 9. 2. art. 4. Citad. 6. par. quast. 33. num. 38.

52 Et procedit quamvis Beneficiorum collatio ad Episcopum pertineat, iure deuoluto, Abb. in cum olim 1. dubit. & ibi Felin. num. 3. Ioan. Monach. in cap. quamquam de elect. in 6. ad fin. Bald. in cap. ne pro defectu de electione. Rebuff. supra num. 9. Corralium 2. Cuchus d. tit. 9. num. 92. & Mar. Anton. Genen. d. cap. 48. eadem enim militat ratio, quamvis contrarium teneat Ioan. And. in d. cap. quamquam, & ibi Domin. & Francus num. 4. & Abbas in d. cap. 3. Zetola in praxi 1. par. verb. capitulum. §. 5. & 2. eod. verb. §. 10. & Zechus de benef. & pensio. c. 5. nu. 5. circa fin. & quamvis in hoc non se resoluat Paulin. 2. 9. 2. part.

54 Hæc autem exceptio intelligitur in collatione libera non vero in confirmatione, & institutione, quæ sunt necessaria & debita; nam capitulum sede vacante, electos iure confirmare potest d. c. cum olim, & instituire prefatos d. cap. 1. de institut. in 6. vt post alios docent Abb. in d. c. cum olim sub num. 2. & in d. c. 2. nu. 6. Archid. Domin. & Francus in d. c. 1. Paulinus 2. p. 9. 4. & 5. Rebuff. supra num. 87. & 88. & Selua d. quastione 21. num. 6. & Corral. d. cap. 7. numero 2. & 3.

Vnde etiam collationes Beneficiorum necessaria, capitulum sede vacante facere poterit, Rebuff. in concord. tit. de collatio. §. si quis vero, verbo disponere, ante fin. ver. §. si collator. & in forma execut. verbo distulerit, post prin. & de nominatio. quastione 8. numero 49. alias 50. & quast. 14. num. 130. alias 78. & in praxi titulo de requisitis ad collationem. bonan. nu. 22. & tit. de deuolut. num. 85. Probus ad Monachum in cap. fin. de offic. vic. in 6. num. 5. & vt receptum tradit Hippel. Bonacofa lib. 1. communium opinionum tit. 9. 9. de preben. numero 13. & Ioseph Ludouicus titulo de beneficiorum collatione, conclusioe vnicæ versiculo ampliat. 12. lib. 3. communium opinionum, qui dicunt, quod capitulum sede vacante potest constituere vicarium qui poterit prouidere de beneficiis, quorum collatio est necessaria. & Zechus d. cap. 5. num. 3. ver. sic. 9. sicut vbi ait, quod capitulum conferre non poterit, nisi collatio fuerit necessaria, vt in beneficio debito mandatorio, vel nominato, & nouissime post hæc Ioan. VVaneus consilio 2. 9. & 267. num. secundæ, & consilio 260.

56 Et ista sententia videtur esse Millis in rep. verb. capitulum vacante sede potest iuncto §. sequenti versiculo sed contrarium dicit & Gemin per cum ibi relati & de mente Abbatis in d. c. cum olim, & in d. ca. 2. n. 6. Archid. Gemiti in d. c. de institut. in 6. iam enim dicant quod capitulum potest facere institutionem, & confirmationem, quia sunt necessaria, & debita: videtur scire capitulum pos-

se prouidere de beneficiis, quorum collatio est necessaria, & debita ad tradita per Aymon. de antiquitate temporis 4. parte. sectione materia vsq. numero 90. versiculo rursus consideranda est ratio, videtur etiam esse de mente Paulini. 4. quast. 2. par. num. 8. & Cuchi d. tit. 9. n. 46 qui dicunt, capitulum sede vacante posse postulationem admittere, dum modo nihil obici postulato possit, quia non nititur mera gratia, sed iuris necessitatem habere videtur, per quam admissionem fit prouisio de beneficio, & tamen hoc non est iure in particulari expressum, idem ergo dicerent in collatione necessaria, & debita.

Idem etiam videtur tenere Couarr. li. 3. variarum cap. 20. numer. 7. ad fin. ibi, quamvis non possit capitulum vacante se de beneficiis libera collatione conferre: sentit ergo posse conferre necessaria collatione.

57 Nec obstat ratio Corralis, qui contrarium tenet d. 2. par. cap. 7. nu. 5. & 4. part. cap. 4. num. 37. videlicet, quod hic casus lege expressus non fit, & in collatione beneficiorum, nunquam vacante sede succedat capitulum, nisi vbi lege nominatum caturus, d. ca. 2. illa ibi, cum nusquam inueniatur casum in iure, quod capitulum vacante sede fungatur vice Episcopi, in collationibus prebendarum. Quia respondit factis constare, quod iure cautum reperitur, capitulum sede vacante succedere in collatione beneficiorum necessaria, & debitam primis quæ capitulum sede vacante succedit in omnibus necessariis, glossa in dist. clementi. 1. §. 1. verb. capituli de heret. communiter approbata, vt supra dixi in Rota dec. 6. de rerum permutatione in nouis num. 1. Mill d. verb. capitulum vacante sede potest, & alij, & in omnibus, quæ sunt de iustitia, Archid. in cap. 1. de maior. & obed. lib. 6. Bellam. cor. 20. num. 13. Rosinacius d. cap. 8. post prin. ver. decedente Episcopo, ibi, totaque iurisdictionem, & iustitia munia in omni negotiorum genere adscripto Episcopo peragenda plane absoluit. Secundo, quod capitulum succedat in collatione, necessaria, & debita, vt in dist. c. olim, de maior. & obed. ex quo constat, succedere in confirmatione electi, ea ratione, quia est necessaria, & debita vt explicat doctores citati supra. & eadē est ratio in collatione necessaria, & debita & sic idē ius debet esse illud ad i. Aguil. cum vulgus.

58 Nec dicitur, quod capitulum habet potestatem conferuandi, quia hoc est specialiter in iure ibi expressum, nam cum Papa, ibi, in facti contingentia respondeat, nil non d. cernit sed respondet prout alias de iure, & secundum illius regulas generales ad cap. in casu de re iud. ca. 1. Tertio in d. dicitur t. ex. cap. 1. de institut. lib. 6. vbi dicitur, quod & si capitulum non possit beneficia conferre, prefatos tamen potest instituire, & sic fit differentia inter collationem liberam, & necessariam, & non liberam, vt est illa quæ fit prefatis, institutio enim dicitur collatio non libera Decius c. 10. 121. nu. 1. Suarez, tom. disputat. 14. c. 2. 32. Neque t. etiam dici potest, quod capitulum habeat istam potestatem instituendi, quia hoc est in iure ibi expressum, nam ille textus non est exorbitans, nec inducit ius nouum, sed emanauit ad declarationem, & vt contextura & tenore verborum illius constat, & tradit ibi glossa verb. si capitulum, & sequuntur d. d. ibi d. quicquid dicat Lamb. 1. par. 1. lib. 9. 2. art. 9. 2. vers. sicut videremus.

Præterea t. dato quod i. lex. esset exorbitans, & limitatorius, reg. quod capitulum sede vacante, non potest beneficia conferre, tunc in tracta. reg. quod

quod in exorbitantibus, seu exceptionibus, quæ sunt à regulari sit extensio de similibus ad similes, ex identitate, seu paritate rationis, glossa verbo maris in l. si constat, & ibi Dd. ff. solus marimonis, cap. cum dilectia de confirmatione vtili, & ibi Abb. 5. verb. & Decius, Caslad. dec. 53. de iure par. nu. 3. & de. 7. de causa possess. nu. 19. & post alios plures Couarr. lib. 2. var. c. 5. n. 7.

66 Vnde cum sit eadem ratio in collatione necessaria, & debita, quæ est in institutioe, poterit capitulum sede vacante eam facere ex illo text. t. & sic in Dicecesi Valentina, Burgen, & Callaguritana, & alijs, vbi beneficia sunt patrimonialia, & debentur filijs patrimonialibus, & in quibus reperitis, aut nominatis, vicarij capituli sede vacante illa conferunt, quia ex constitutionib. synodalibus, seu consuetudine, vel alias eis debentur, de quo etiam supra nu. 89.

69 t. & 109. de quibus beneficiis patrimonialibus agit Mandol. 109. 19. de iur. iudic. quod 15. Rota de incomp. parib. lib. 6. c. 1. par. 1. c. 2. ex numero 86. & t. 21. 2. & vbi supra c. c. d. a. tit. 1. lib. 1. receptationis, & ibi Acebedo, & noui sine, & late Gonzalez glossa 9. §. 1.

70 Et ad text. in dist. cap. illa. 2. respondet text. t. istum, & alios, qui dicunt Capitulum Sede vacante, non succedere in collatione beneficiorum, procedere in collatione libera & gratiosa, eo quod illa, cum sit quædam pereginitia, propter liberalitatem, & gratiam, quæ in ea exercetur in dando cui liberit, computatur inter fructus, quos Capitulum dilatare non debet, sed futuro Episcopo referuare, nec ei preiudicium fiat; & est donatio quædam, quæ non censetur ei concessa, vt supra citati nu. 51. & quibus t. rationibus (quæ non consistit) in collatione necessaria, & debita vt constat) facti ostenditur quod dicitur, vt dist. cap. illa. 2. & similibus solum procedere in collatione libera, & gratiosa prout loquitur, ratio enim etiam conicitur, limitat & restringit dictum ad eius libitatem, non patet, §. d. de iur. iudic. ff. de legat. 2. l. quædam, §. ad heret. ff. de iure par. & post Abb. traict Callad. dec. 1. 4. & de. ff. 32. num. 10. & dec. 39. nu. 4. sup. regul. Et sic in collatione necessaria videtur manere firma reg. generalis supra posita, num. 4.

71 Nec obstat alia ratio Corralis de collatione, quæ fit mandatorio, quæ necessaria videtur, & tamen eam Sede vacante, Capitulum facere, nequit cap. 20. de re script. quia id ex eo est, quod collatio ista fit ex iurisdictione delegata, in qua Capitulum non succedit, vt dixi, & est dec. Rota 56. de consuetudine prebend. in antiquis. Quamuis Rebuffus in d. forma execut. verb. distulit, & Zechus vbi sup. teneat Capitulum posse facere collationem mandatoriam, tanquam necessariam, & nouissime VVaneus supra.

72 Et contra t. Corralium facit quod ipse docet d. 2. par. cap. 8. num. 2. ibi. Cum iure collatio non sit voluntaria, & cum Domin. in c. de officio Vicarii in sexto, contra Rotam de iure 43. in antiquo, quæ est prima de reuocantione, posse Vicarium Episcopalisque specialiter mandato conserendi, conferre beneficia ex causa permutationis resignata, si potestatem recipiendi resignationis ab Episcopo habeat, quia tunc collatio non est voluntaria, sed necessaria, quia non possunt huiusmodi beneficia nisi per utantibus conferri, vnde tenet in Vicarium Episcopi, ex generali commissione, transire collationem necessariam, & tamen strictior est potestas Vicarij Episcopi, quam

Capituli Sede vacante, quod plura potest, quam Vicarius Episcopi, Paulinus quastioes, quædam in secundo, & quast. quarta, numero 9. par. 1. Sbrotius de Vicario Episcopi lib. 1. quastio 15. num. 6. de quo. ap. seq. d. numero 10. 4.

73 Illa vero est collatio necessaria, quæ est debita certæ personæ, seu certo generi personarum, Rebuff. in praxi, tit. de collatione, nu. 1. & d. quast. 14. de nominatio. n. 31. alias 79. & 109. & alius locus supra citatus, P. Gregor. de benef. c. 39. num. 3. Puteus dec. 100. numero 3. lib. 3. & de iure 235 libro 2. & de iure Abulen. Parochialis 24. Octobr. 1594. supra adducta, cap. 5. num. 93.

74 Et sic non t. bene loquitur Corralius 4. p. cap. 38. 74. dum ait, non videri libi admodum turum allerere, collationem quæ fit nominatis, necessariam esse quod concurrentibus pluribus eiusdem anni nominatis, possit Episcopus cui vult gratificare, & cum non est dictum ad hoc, vt collatio non dicatur libera, sed necessaria sufficit, vel quod libi debita certæ personæ, vel saltem certo generi personarum, facit l. vnam ex familiaria, §. ff. delegat. 2.

Et ideo quando patronatus presentasset t. plures 74

75 æque idoneos, possit nihilominus Capitulum Sede vacante instituire, quem maluerit esse presentatis, Paulinus 2. part. quastione quarta, in fin. & quastione quinta, numero secunda, & facit quod dicitur cap. seq. num. 88.

76 Ex quibus inferitur, quod si aliquod Beneficium t. seu Capellanis, seu fundacionis, & institutione conferendum sit certæ personæ, seu certo generi personarum, vt consanguineis fundatoris, &c. Poterit Vicarius Capituli Sede vacante illud conferre, quauis non sit iuris patronatus, sed mere collationem, vt si fundator illud liberum reliquisset à iure patronatus, seu alius patronatus esset amissum. Et vbi esset iuris patronatus, & patronus non presentasset in tempore, & ita post hæc tenet VVaneus dist. cons. 2. 10. vbi ait, quod beneficia quæ certæ personæ, seu certis personis in specie affecta sunt, possunt conferri à Cap. Sede vacante, licet fecus cum in genere qualitates personis collatio faciendæ est, vt magistris, &c.

77 Et idem erit, quando ratione optionis debetur t. Beneficium antiquiori optanti, quo casu, etiam non est libera collatio, sed necessaria, vt in cap. fin. de consuetud. in 6. & tradit P. Gregor. supra numero 4. c. de dec. Abulen. parochialis poterit enim ab illo conferri, &c.

78 Secundo inferitur verum esse t. id quod dicitur in fra 11. par. c. 4. nu. 281.

79 Tertio ex dictis pretendebatur in t. causa mea Abulen. Parochialis de la Calceda hodie siate Sacro Concilio Trident. sessio 24. de reform. cap. 18. & constitutione Pij V. super collatione Parochialium, potest facere, vt apparet ex illa declaratione S. Congregationis Concilij Toletana adducta 9. par. cap. 2. nu. 8. vbi dicitur, & sic hodie videbatur earum collatio necessaria iuxta dicta. Ad quod facit quod t. ait VVaneus d. consuetud. 146. 2. cap. 11. §. 2. numero 4. quod hodie ob concursum qui fit de beneficiis, quæ curam animarum habent, collatio libera non omnino videatur.

80 Rota t. tamen 1. februarij 1593. coram illustriss. 82.

1760

mo D. Millino contrarium censuit ex opinione Corrasij vbi supra, quae dominis magis placebat, & ex declaratione S. Congregationis Toletanae, quae decisio Rotae sic se habet. *Regula quod Capitulum Sede vacante non potest beneficia conferre*, ca. 2 ne Sede vacante, cap. vnic. §. si vero eodem tit. in sexto, *Gemin.* in cap. primo sub numero quarto, de maioriore & obediens in sexto, *afferebatur limitatio*, ex *Rebuff.* in praxi, tit. de deuolut. numero 86. & in tract. nominat. quæst. octaua, numero 30. *ut non procedat in collatione necessaria, & aduectur simile de potestate & institutione necessaria, qua transit in Capitulum, vbi necessaria Abb.* in cap. cum olim sub numero 7. verfic. sed in confirmatione, & institutione de maioriore & obediens. *Aveba. Gemin. Francus, & alij* in cap. 1. de institutione in 6. *ex sua limitatione deducebatur, quod cum Parochiales ex dispositione S. Concilij Trident. sess. 24. c. 8. & constitutione S. memoriae Pij V. sint conferenda magis idonea reperitur, collationem esse de iustitia, & necessariam, & consequenter Capitulum Sede vacante potuisse conferre, ut de nominatis & graduatis, quibus ex concordatis beneficiis debentur, tradit Rebuff.* in locis citatis, *Et is tamen non obstantibus domini censuerunt, collationem factam Nicolao Garzia à Capitulo fuisse inuaidam. Ratio potissima fuit, quia iste casus in iure non reperitur expressus, & in collationibus Beneficiorum nunquam Sede vacante succedit capitulum, nisi in casibus à iure expressis, capit. illa. ne Sede vacante, Lambert. de iure patron. libro 1. §. artic. 2. quæstione princip. 1. part. 1. lib. numero secundo, per quam rationem in propositis terminis, quod Capitulum Sede vacante non potest facere collationem necessariam, contra opinionem Rebuffi, tenet Iuan. Corrasius in tract. de Sacerdot. 2. part. capit. septimo sub numero 4. & 5. *monet etiam maxime dominos, declaratio Congregationis Cardinalium Sacri Concilij Tridentini interpretum, quæ erant Capitulum non solum non posse conferre Parochiales Sede vacante, sed neque etiam posse conferre in commune, dum quod Capitulum erat permissum, & bonæ vbi Abb.* in c. 11. n. 4. ne Sede vacante aliquid innovetur. *Nec obstat opinio Rebuffi, quia dominis magis placebat opinio contraria, præsertim stante resolutione Congregationis, nec placuit simile de institutione, & confirmatione, cum Capitulum habeat ipsam potestatem, quia hoc est in iure expressum, Abb.* in d. cap. illa numero sexto. *Lambert.* in loco citato, verfic. similiter videmus.*

87. Et 8. Martij eiusdem annorum eod. D. Millino domini iterum in decis.
 88. Postea tamen t coram illustrissimo Cardinali Blácheo, domini magis ierunt in hoc, quod collatio Parochialium etiam hodie non fit necessaria, quia tota radicitur in iura voluntate Episcopi, qui potest ablinere ab illa, & permittit vt per lapsum temporis ius deuoluitur ad superiorem, nec ad eam per alium cogi potest, vt apparet ex dec. supra adductis, c. 5. n. 92. & 93.
 84. Quod fundamentum videtur magis iuridicum, & ex dict. constitutione Pij V. ex qua Episcopo non conferre Parochiale intra sex menses, eius prouiso libera deuoluitur ad Papam, quamuis factus effect concursus, & etiam ex approbatis magis idoneis electus. Vnde apparet approbatus in t. concursus, aut etiam electus ex eis tanquam magis idoneum, non habere ius ad Parochiale, nec esse eis debitam absolute, vt sic collatio eius dici possit necessaria, sed solum Episcopo, si vult conferre, debere conferre

vni ex approbatis in concursu, quem magis idoneum iudicauerit, & elegerit, iuxta formam Concilij ibi cui factus sub iurisdictione dicitur in dict. decisio, secunda coram Domino Blancheto. Si enim approbati t. 86 in concursu, aut etiam magis idoneus electus, haberent aliquid ius ad Parochiale, & eis deberetur absolute, vel non fieret deuolutio iuxta dicta infra 10. part. cap. quarta à numero primo, vel fieret cum eadem qualitate, & onere, ex *Rebuff. dist. tit. de deuolut. numero 40. 41. & 42. & Corrasio. 4. part. capitulo quarto. numero 16. & dictis infra d. 10. part. cap. tertio, numero 42.*

Et ita in causa Salamantina Parochialis t. de Gaiares. 1. Decemb. 1578. coram D. Brauo quæ est de. i. §. 442. part. 1. *diuersorum, numero quarto*, dicitur, collationem Parochialis vacantis, sede Episcopali vacante in mense Ordinarij, de iure referantur successori Episcopo, & sic ducem Albanum virtute sui indultus de quo supra cap. primo, numero 631. non potuisse præferre ad Parochialem vacantem. Sede Episcopali vacante in mense Septembris, &c. Quamuis hodie, cum omnia t. beneficia vacantia Sede vacante, 88. sint referuata ex *reg. 2. Cancellariae* vt dixi *dist. cap. 1. à numero 121. poterit Dux præferre ad Parochialem, & alia beneficia vacante Sede Episcopali vacantia in quocumque mense, vt in dict. cap. primo, numero 630.*

Et ita etiam in terminis beneficiorum patrimonialium, t. tenuit postea Rota in vna c. alagurritana beneficij de Alcará 17. Maij 1596. coram Dom. meo Cordua, vt in decis. sequen. *Finis resolutionis, Capit. Ecclesie Cathedr. Calagurritanae non habuisse facultatem conferendi beneficium, de quo agitur, sede Episcopali vacante, cap. illa ne Sede vacante, & ibi. Dist. Gemin.* in cap. 1. numero 4. de maioriore & obediens in sexto, *Rebuff.* in praxi tit. de deuolut. numero 70. & 71. quia non succedit in iuribus Episcopi, nisi in casibus à iure expressis, *Abb.* in capitulo secundo numero tertio, ne sede vacante, *nam cum hæc sit regula prohibitoria, omne id intelligitur esse expresse prohibitum, quod specialiter non est permissum. l. 1. §. si quis hoc interdico, de itinere actusque priuato. cap. auditis. vbi. Abb. Felin. & ceteri de præscript. Rum. cap. 157. numero 19. libro primo. Alexand. in l. 1. contenerit. numero 4. de re iudicat. Paris. consilij 112. numero 53. libro 1. *Nec obstat, quod Capitulum succedit in iurisdictione, vacante sede, cap. cum olim de maioriore & obediens, quia iste actus receptionis, est similis collationi, & tanquam mixtus debet succedere reservari, dict. cap. secundum. ne sede vacante, cap. vnic. §. fin. eodem titulo in 6. *Mimus refragatur, quod iste non sit casus libera collationis, cum sit recipiendus ex filijs patrimonialibus, qui in concursu magis idoneus fuerit iudicatus, quia non proprie a peritio ad Capitulum, tanquam collatio necessaria, illa enim necessaria collatio dicitur in proposito, ad quam Episcopus tenetur, & potest compelli, quæ incipit à retro vt à patrono, non autem quando totus actus dependet ab illius potestate, prout electio, & institutio magis idonei, emanant dum resolutionem sui in illa Abulen. Parochialis 22. Iunij 1594. coram illustrissimo Blau. hetero, vt in præsentis consilij, cum de illo tempore, nullus beneficiatus adesset in illa receptura. Et electus, qui electum reciperet, unde inducitur agitur per Ordinarium instituentis erat, iuxta constitutiones illius diebus, quæ cum istam sacro taten instituentis solis Ordinarius tribuant, dato nullus, non iste actus iustitiae, & iurisdictionis sit, tamen in Capitulum sede vacante non succedit, cum in illo nullum cum Episcopo communitatem ha-***

beat, ad tradita per *Abb.* in d. cap. cum olim penul. vers. 5. dubitatur, de maioriore & obediens. maxime in materia prohibitoria collationis ad Felin. in d. cap. cum olim num. 1. vbi ex prædictis vobis, quod licet collatio iure deuoluta iustitiam referat, tamen Capitulum vacante sede in eo non succedit, sed Episcopo ratione honorificentie reservatur. *Refert & sequitur Gonzalez glossæ 9. §. 1. n. 77. & gl. 45. num. 20.*

Sed cum filius patrimonialis, in concursu magis idoneus iudicatus t. habeat ius ad beneficium, & ei absolute debeat, sicut præferatur, ita vt Ordinarius possit per superiorem compelli vt ei conferatur, seu ab eo appellari iuxta dicta infra d. 10. par. ca. 4. num. 5. & 9. videtur collatio vere necessaria, & de iustitia, & consequenter in ea succedere Capitulum sede vacante, & esse longe diuerfum ac in Parochialibus. Et in materia collationis necessaria, & iustitiae, appellatio Ordinarij venit. Capitulum vacante sede, sicut etiam venit Vicarius Episcopi. Quamuis ad effectum vt intret alternatiua, & indultum Cardinalium dicitur. Ibra collatio, cum fiat sine præsentatione, & interuentu alterius vt supra dictum est c. 1. n. 476. id tamen non procedente *reg. 2. Cancellariae*, reservatoria beneficiorum vacantium sede Episcopali vacante. de qua supra c. 1. n. 221. in qua includuntur etiam beneficia patrimonialia, que prouidentur per Episcopum absque alterius præsentatione, vel electione, nisi adit indultum in contrarium iuxta prædicta d. c. 1. n. 559. & 565.

Alter casus exceptus à prædicta *reg. num. 4. t. posita*, hodie est ex S. Concilio Trident. sess. 7. de reform. cap. 10. ex quo non licet Capitulis Ecclesiarum sede vacante, infra annum à die vacationis, ordinandi licentiam, aut literas dimissorias, seu reuerendas, vt alij vocant, tam ex iuris communis dispositione, quam etiam consensu priuilegij, aut consuetudinis vigore, alijque beneficij Ecclesiastici recepti, siue recipienti occasione, ac ratas non fuerit, concedere, & si secus fiat Capitulum contrariens Ecclesiastico, subiacet interdico, & sic ordinati, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo priuilegio clericali, præsertim in criminalibus, gaudeant, in maioribus vero, ab executione ordinum, ad beneplacitum futuri Episcopi sint ipso iure suspensi, ita Concilium ibi, & in c. 10. sessio 23. de reform. pernam istam imponit illis, qui contra decretum à Capitulo Episcopali sede vacante literas dimissorias impetrant, ad illos qui e. idem, literas non à Capitulo, sed ab alijs quibusvis in iurisdictione Episcopi loco Capituli sede vacante succedentibus, obtinerent, mandat extendi, concedentes autem dimissorias contra formam decreti, ab officio, & Beneficio per annum sint ipso iure suspensi, & notant Mayolus de irregularitate libro quarto, cap. 2. numero 3. Salcedo in prædictum. Bernard. Diaz cap. 26. verb. sine licentia.

Et ex Bulla Sixti V. contra male promotos, t. ordinati cum literis dimissorias, seu licentia Capituli sede vacante contra d. decretum, erant absolute ipso iure suspensi, & absolutio Rom. Pontifici referuata, sed illa iam per Clem. VIII. ad terminos sacrorum Canonum, & dispositionem S. Concilij Trident. adducta est, vt dictum est supra. par. cap. 1. v. 1. num. 70.

Et super d. c. 10. sess. 7. S. Congreg. eiusdem t. Concilij fecit declarationes, sequen. Prima, post annum sedes vacantes, Capitulum literas dimissorias, & facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante, sic ipsum Concilium Trident. Secunda, Concilium Provinciale statueret non potest, vt Capitula non remittant ordinandos ad alios quam ad consuetudinales Episcopos, nisi id faciat ex rationabili causa pro correctione scilicet Præsentia 15. Martij 1586. Tertia, an Concilium Provinciale possit reuocare potestatem Capituli licentiam, scilicet, vt non concedant post annum literas dimissorias, ordinandos ad titulum patrimonij, vel personam. Respon. in hac re obierunt, non esse cap. 2. sess. 21. de reform. quod docet, obiter, tamen patrimonium, vel personam, non pronouendos, nisi Episcopus pro necessitate, vel compenditate iurum Ecclesiarum iudicauerit eos assumendos esse. Quarta, Capitulum sede vacante post annum non ardeat concedere dimissorias ordinandi ad titulum patrimonij, seu personam, nisi posse Congregatio respondit, sed hæc facultatem esse reservatam iudicio proprii Episcopi. Sed aduerte hoc non videri receptum, saltem in Regno Castellæ.

Quinta, Capitulum sede vacante potest concedere licentiam extero Episcopo exerceat Pontificiam in eorum Ecclesia, & ordinat conferendis, tam clericis illius diocesis, quam exteri habitibus literas Episcoporum Tuorum, iuxta formam huius decreti, vide Putem dec. 4. 27. lib. 2. Nauar. consil. 44. de temporibus ordinandi, qui id tenent.

Sexta, Congregatio censuit textum huius non comprehendere primam tonsuram, & in minoribus ordinibus, constitutos non suspensum.

Septima, Hoc caput censuit Congregationem non procedere in infinito solium charactere prime tonsuræ. Octaua, Vbi Capitulum sede vacante, infra annum potest concedere literas dimissorias ad primam tonsuram, et qui est presentatus à patrono laico, & ad beneficium Ecclesiasticum, tunc patronatus ipsorum, et illud obtinere valeat. Nona, vbi in minoribus, & ad maiores vides si promotus, potest in suscepto ordinibus ministrare, & beneficia obtinere, non autem priuilegijs clericis concessis gaudere. Decima, An Episcopo existente heretico, facultas concedendi dimissorias pertinet ad Capitulum Cathedralis Ecclesie. Resp. Ad Capitulum pertinere, si Episcopus sit hereticus, 1588. Undecima, An eo casu, quo Capitulum potest concedere dimissorias, si Canonici propter hereses dispersi sunt, & nequeat venire sine difficultate, sufficiat habere literas dimissorias ab aliquo ex Canonice Cathedralis Ecclesie. Respon. Sufficit habere literas dimissorias à residentibus Capitularibus, etiam si vnus duntaxat responderet.

Duodecima, An omnino sufficiat sine dispensatione vel dimissorias, adire pro susceptis ordinibus, ad vicariam Episcopalem, seu Metropolitanam. Resp. Non adeundum vicarium, neque Metropolitanam, sed ad eundem Sedem Apostolicam.

Sed hic est graue dubium, t. an d. decretum Concilij comprehendat primam tonsuram, ita vt Capitulum, seu vicarius sede vacante, non possit infra annum dare dimissorias etiam ad primam tonsuram. Et videtur non comprehendere ex d. declaratione 6. & 7.

Nihilominus verius videtur contrarium, t. nam 95 Concilium in d. cap. 10. in princip. generaliter & absolute dicit, quod non liceat Capitulis infra annum ordinandi licentiam, aut literas dimissorias, seu reuerendas concedere. & ita tenent Nauar. consil. 27. de temporibus ordinandi, & Fr. Man. Rodriguez qui cum sequitur in sum. 2. tom. cap. 14. num. 6. vbi docent non posse Capitulum sede vacante dare dimissorias, et

de

94

Pp

lan ad primam tonsuram, & consequenter cum intra annum non reputetur, quo ad hoc ordinarius non potuit quem, cui Nuntius Hispania dedit dimissorias, vt postea Ordinari ab aliquo Antillite, cum testimonio idoneitatis a prouisorio accepto ordinari prima tonsura virtute illarum, cum testimonio prouisorio Capituli sede vacante, quamvis Nuntius scilicet esse sedem vacantem, ex cap. 8. §. 2. de reformatione, &c. idem tenet Mar. Anton. Genouen. cap. 85. nu. 15. & ita communiter intelligitur & practicatur, & videtur colligi ex declaratione 8. que loquitur in arctato ratione beneficij recipiendi.

96 Nec obstat declaratio 7. 6. & 7. quia intelligitur, quod dicit decretum non comprehendat primam tonsuram, quod ad penas ibi impositas contra ordinatos, quia eas solum imponit contra ordinatos in minoribus, & in maioribus ordinibus, & appellatione minorum ordinum, secundum communem usum loquendi, particulariter Concilij, solum intelliguntur quatuor minores, & non prima tonsura, quae ab illis distinguitur, vt apparet ex Concilio sess. 23. c. 4. §. 6. 10. & 11. licet etiam prima tonsura sit & dicatur ordo, vt dicitur infra 7. par. cap. 1. a numero 2.

Secundo est dubium, quomodo sint intelligenda 97 illa verba Concilij sess. 10. sessio 7. de arctatis occasione beneficij Ecclesiastici recepti, sine recipiendi. Et quidem clarum est, illos dici arctatos occasione beneficij recepti, qui obtinent aliquod beneficium, ratione cuius tenentur se promoueri facere, vt qui obtinet Parochialem Ecclesiam est arctatus ad Sacerdotium intra annum, & qui obtinet Canonici ad ordinem illi annexum. Et idem est in aliquibus beneficiis, seu Capellanis, requirentibus ex institutione seruitum personale, seu aliquem ordinem.

99 Difficultas est, si qui dicantur arctati occasione beneficij recipiendi. Et credo illos dici arctatos occasione beneficij recipiendi, qui habent ius, seu sunt vocati ad aliquod beneficium vacans, seu Capellaniam, quod tamen requirit actu certum ordinem, quo illi carent, hi nimirum videntur arctati ad talem ordinem, occasione beneficij recipiendi. Ita P. Ledesma in sum. de Sacram. ordinis c. 83. conclus. Ille etiam videtur arctatus occasione beneficij recipiendi, qui cum non sit ordinatus prima tonsura, est praesentatus ad beneficium, vt in a. declaratione 8. de qua vide infra 7. par. c. 1. n. 30.

100 Electus vero in conuersione ad beneficium curatum, cuius collatio facienda est a Papa non potest interim dici arctatus, nec occasione beneficij recepti, quia illud tunc non habet nec occasione beneficij recipiendi, quia non requirit actu Sacerdotium &c. & idem erit in praesentato ad aliquod beneficium, seu Capellaniam, habens annexum certum ordinem, ad quem illud obtinens tenetur se facere promoueri.

101 Praeterea non dicitur arctatus occasione beneficij recipiendi is cui aliquis vult resignare aliquod beneficium, requirens actu ordinem quo ille caret, hoc enim est nec voluntarium, &c.

103 Rursus advertendum est, Nuntio Hispaniarum solere inter alias dari facultatem, Licentiam tribuendi quibusvis in aetate legitima constitutus, & alias ad idoneis Sacerdotibus militie ascriptis volentibus, qui competenter beneficiati & arctati fuerint, vt ad omnes etiam sacros & Presbyteratus ordines, a suo ordinario,

vel cum eum dem au. Vnus, sui testimonio, a quocumque alio maluerint Catholicis Antiquis, quatuor & communitur in Apostolica sede habent, extra Romanam Curiam, & in propria diocesi presidente tribus, scilicet Dominicus, & alius festinus, extra tempora a iure statuta ad sacros etiam Presbyteratus ordines promoueri, & in illa promoti, etiam in Aliis ministerio ministrare possunt. Ita in facultatibus Caesaris Speciani Nuntij Sixti V.

Ex quibus apparet, Nuntium Hispaniae non posse etiam sede aliqua Episcopali vacante dare dimissorias, nisi competenter beneficiatis, & arctatis, & sic in casibus in quibus Capitulum sede vacante non potest dare dimissorias, nec ipsum Nuntium possit, quicquid dicat P. Ledesma supra eorum difficultate, quamvis hoc male fuerit factum annis praeteritis.

Et quamvis alias, t possit quis promoueri cum litteris dimissorias Legati de latere, vt tradit Iacob. de Graffis in dees. aureis casuum concien. lib. 4. cap. 27. n. 27. tamen id est intelligendum modo eius probitas, & mores testimonio sui ordinarij commendentur, ex decreto Concilij sess. 23. cap. 8. ad quem effectum, non dicitur ordinari intra annum Capitulum, seu eius Vicarius sede vacante, respectu eorum qui non sunt arctati, vt per Nauar. & Manu. Rodriguez supra.

CAP. VIII
De Vicario Episcopi.
SVM MARIA.

DE Vicario Episcopi an possit beneficia conferre, numero 1.

Vicarius Episcopi debet esse clericus saltem prime tonsurae, non laicus Vicarius esse non potest, n. 2. Nec clericus coniugatus, n. 3. Nec bigamus, nisi fuerit dispensatus ad ordinem susceptum, etiam soluto matrimonio n. 4.

Nec qui sunt iudex malefactorum, & protulit sententiam mortis potest esse Vicarius, etiam si postea, vel antea sit factus clericus, quia est irregularis, & sic incapax iurisdictionis Ecclesiasticae secundum Felin. & alios, nu. 7. Sed improbatior illa sententia nu. 8. Non solum quando commissio fuit facta ante irregularitatem incursum, sed etiam quando post, nam etiam facta irregularis, est valida, excepto casu de clerico coniugato, seu bigamo, &c. a. n. 9.

Hodie in his Regnis Castella & Legionis, officialis seu prouisor, vel Vicarius generalis, seu iudex Ordinarius Episcopi, vel alterius iurisdictionem Ecclesiasticam obtinens, debet esse constitutus in sacro ordine, alias deputatus, & electio est nulla, &c. Ex breui Clementis VIII. cuius tenor ponitur, n. 11.

104 Huius breui comprehendit etiam Vicarius & prouisor ad praesens existens, n. 12.

Sed non videtur adhuc ligare ex defectu publicationis, quia non publicatur, sed solum intimatione Episcopi aut etiam prouisoribus, & ad hoc vt lex, seu constitutio legit, necessarium requisitum est, quod solemniter edatur, & publicetur, & ante publicationem non ligat, etiam de a scientia, numero 13. & 14. Quod procedit etiam si ante clausula decreti irritantis numero decimo quinto & 16. ubi ponitur decisio Rota, & in

ipso breui ad su. mandatorum executoribus, quatenus solemniter publicantes faciant obtineri, que publicatio saltem debet fieri in curia Regni, ubi Nuntius residet numero 17. & 18. neque ultimatio facta Episcopi aut Vicarij potest dici publicatio, &c. numero 19.

De Vicario Episcopi qui sunt videndi, n. 20.

Vicarius sicut Episcopus Ordinarius est na. 21. & idem est in Vicario Capitali sede vacante, nu. 22. quamuis esse delegatum teneant aliqui velati, n. 23.

Non tamen ex eo Ordinarius, quod lex dei huiusmodi iurisdictionem Vicarij, nam verius eam accipere, ab Episcopo eum deputante, n. 24. sed ex eo quod iuris permissione, & consensu, ab Episcopo constituitur, vt eorum locum tenent, &c. nu. 25. quia ratio eadem est dicendum in Vicarij sui locum tenentibus pra. oron. nu. 26.

105 Limitatur primo, vt procedat in Vicario generali, qui facit vnum consistorium cum Episcopo, &c. nu. 27. & ideo ab eo non potest appellari ad Episcopum & potest esse delegatus Apostolicus n. 28. Secus in foraneo, quem Episcopus in aliquo loco, seu parte diocesis constituit, vel ad certos alios seu causas, quia dicitur delegatus, nec facit vnum consistorium cum Episcopo, & ab eo appellatur ad Episcopum, nec potest esse delegatus Apostolicus, n. 29.

A Iudice Meropolitano Archiepiscopi Compostellani, residente in ciuitate Salamantina, tanquam Vicario foraneo, potest appellari ad Archiepiscopum ex Rota nu. 30. Nec in potest esse Delegatus Apostolicus, vel Nuntius, seu Legatus, n. 31.

Reprobatur sententia Germani, tenentis a Vicario foraneo ad Episcopum appellari non posse, n. 32.

Reprobatur doctrina Sironi, dicens non dari appellacionem ad Episcopum a sententia Vicarij generalis constituti in ciuitate tantum, n. 33.

Reprobatur doctrina D. Anton. Syluestri & Cuchi, dicentium Vicarium foraneum esse ordinarium, & idem consistorium cum Episcopo, sed vniuersitatem causarum su deputatum, nu. 34. Solum dicit potest delegatum ad vniuersitatem causarum, esse iudex ordinarius, seu quasi ordinarius, & ideo subdelegare potest, numero 35.

Vicarius, quem ponit Archiepiscopus Toletanus in ciuitate Toletana, non videtur Vicarius generalis, & principalis, si non est positus cum potestate generalis ad totam diocesim, nec etiam Vicarius Matrini, nec Compluti, cum non sint positi ad totam diocesim, nec in ciuitate ubi est sedes, & consequenter non possunt esse iudices Apostolici, nec expedire litteras dispensationum, & alias directas officiali Toletano, & si illi essent Vicarij generales, & principales, non posset ab eis appellari ad consilium Archiepiscopi, nu. 36. Nec Vicarius Compluti, & Matrini, dirigerentur commissiones, saltem a Papa, (quod dicit Flores), sed directe officiali Toletano eis praesentantur per errorem, numero 37.

Reprobatur Flores, dicens quod si Vicarij positi in dioc. Oppidis essent aequae principales, & prout erant Vicarij quos habebat Episcopus Palentinus, & aliole, & Palentia, & alias directas etiam de rigore iuris dicitur executionum, &c. n. 38.

Tunc tantum Vicarius generalis positus in oppido dicitur esse principalis, quando in ciuitate non est alius Vicarius generalis, &c. nu. 39.

Secundo illud limitatur, vt procedat in his qua veniunt ex generali commissione, seu in his qua requirunt speciale mandatum, & specialiter committuntur, quia

in his Vicarius erit delegatus, & sic appellabitur ab eo ad Episcopum, n. 40. Quod ista, separatum committerentur, alias secus, n. 41. & 42.

Quando separatum committuntur, qua requirunt speciale mandatum, non erit tota iurisdic. ordinaria, etiam si cum iurisdic. fiat inuentio Vicariatus, nisi quando diceret, quod potestatem alias commissam extendit, vel ampliat, n. 43. & 44.

Reprobatur sententia Laps & aliorum, quod sine infirmul. sine in diversis temporibus, fiat commissio specialis alicuius, vel aliquotum requirunt speciale mandatum, & addatur clausula generalis, nempe (2) ad omnia alia requiruntia speciale mandatum) tunc tota iurisdic. erit ordinaria, n. 45.

Vicarius Episcopi, qua fuerint, graua expedire non potest, nu. 46. unde ex generali mandato dispensare non potest, n. 47.

Sic in terminis Concilij Tridenti sess. 24. de refor. cap. 6. non poterit Vicarius generalis Episcopi, & sibi in irregularitatibus, & suspensionibus, ex delicto occulto promouentibus, quamuis Episcopus possit illi committere eam facultatem, etiam in genere, &c. nu. 48. & 49.

Sic etiam Vicarius generalis Episcopi, non potest remittere denuntiationes ad matrimonium requisitas, nisi ei specialiter sit commissa, nam in materia dispensationis, qualis est ista, appellacione ordinarij, non veniunt alius comprehendatur, & etiam sub nomine Episcopi contrahitur a n. 50. Quamuis contra teneant aliqui velati, n. 54. & n. 55. fertur decretum concilij Praenotati Tolera, & Mediolanen. & n. 61. declaratio S. Congregationis.

Commendatarius, & alij Praelati inferiores, habentes quasi Episcopalem iurisdictionem, etiam ex iuripi, & nullius in ecclesia, non possunt remittere denuntiationes ex declaratione Papa & Sanctae Congregationis contra Nauar. & alios, quorum doctrina videbatur satis conformis littera Concilij, & practicatur in Hispania, n. 56. Qua declar. atione stante, in huiusmodi locis, pro emissione denuntiationum recurrendum erit ad Episcopum, in cuius diocesi est, seu infra eius fines est locus, & si id non consistat ad vicarium, vt ahas circa ordines, n. 59. & 60.

Reprobatur sententia Alexicini & Cephalij, quod Episcopus non possit, etiam specialiter mandare eius Vicario facultatem remittendi denuntiationes, numero 62.

Qua sunt iustitia & necessitatis, expedit Vicarius, etiam ea qua sunt voluntaria iurisdictionis, non tamen supra gratiam, numero 63. & sexagesimo quarto. Et regulariter Vicarius omnia potest qua Episcopus, n. 65. & potest omnia exceptis prohibitis, seu qua requirunt mandatum speciale, n. 66. Et qua sunt illa qua requirunt mandatum Vicarij speciale remissive, n. 67.

Si mandatum exprimitur aliquid requirens mandatum speciale, adiecta clausula generalis, & ad omnia alia, etiam si mandatum exigant speciale, poterit Vicarius etiam alia facere, qua requirunt mandatum speciale, n. 68. dummodo non sint grauiora, vel maiora expressis, n. 69.

Post expressum aliquid requirens speciale mandatum, non suff. ceret dicitur, & gener. aliter ad omnia alia, nisi addatur, etiam si mandatum exigant speciale, nem. septagesimo, nec contrarium voluit alias Rota, qua praecipue fundatur in verbis, Largo modo, numero 91.

Clausula cum libera, vel cum plena potestate, inducit

Vicarius Episcopi, lib. 1. quaest. 11. Hoieda de incompat. Benefic. 2. cap. 10. numero 1. Zechus de republica Eccles. cap. 23. Vicarius Episcopi 3. numero 2. Armilla verb. vicarius, numero 2. Et Lud. de Miranda Franciscanus de ordine iudi. 1. vbi. 2. ar. 7. & Suarez 5. tom. de iur. nat. lib. 8. c. 10. Nec clericus contigatus ex ca. de clericis contigatus in 6. Domin. 8. Francus 6. Probus numero 12. in d. cap. 1. de offic. vi. ar. 11. 6. Felin. in d. 2. de iudic. numero 6. Decius 121. & 124. & Sagan. lib. 1. numero 110. Rebuff. 35. Ca. hus 48. Sbrocius 5. Hoieda 11. Zechus. Armilla. & Suarez. numero 10. vbi sup. & Zerola in praxi Episcopali 1. p. verb. vicarius dub. 7. & Thom. Sanchez de matrimonio. lib. 7. disputat. 46. numero 14. Nec bigamus ex cap. de bigamis in 6. ex quo id tenet f. Francus ibi in fin. & in d. capitulo primo de officio vicarii numero sexto. Cuchus numero 53. Sbrocius Zechus sup. & Sayras de censu 11. lib. 6. cap. quinquagesimo numero 8.

Quod intelligit ibi Cuchus, nisi ad ordinem Beneficium, intra quem admittitur, a bigamia impeditio solus iur. & celebratum fuerit, tunc enim ait, ab officio Vicariatus bigamum summo mendandum non esse, & sequuntur Sbrocius & Zechus ibi.

Quae limitatio ita accipienda videtur, quod id est, nisi fuerit dispensatus ad ordinem susceptum, super bigamiz impedimento. Nec non vero intelligenda est tantum de dissolutione matrimonij, ex quo in iura est bigamia, nam bigamus etiam soluto matrimonio, caret privilegio clericatus, & habetur pro laico, vt in d. cap. primo. de quo Suarez quae tota de dispensatione quoad officia numero, sectione 5. a numero quarto, & consequenter non poterit esse vicarius.

Nec qui fuit iudex malefactorum, & protulit sententias mortis, quae fuerunt executioni mandatae, potest esse vicarius, etiam postea, vel antea factus clericus, quia est irregularis, & sic incapax iurisdictionis Eccles. sufficit, ita Felin. in d. cap. 2. numero 6. Ferretus co. s. 1. 8. in 1. & 2. & consil. 9. & Sbrocius supra numero 9. ex Baldo in proemio de re iudic. numero 18. quem sequitur Decius in d. cap. 2. numero 121. & 122.

Sed haec sententia mihi videtur falsa, & quando iste vel antea, vel postea, fuit factus clericus, non licet incurrere irregularitatem ex homicidio, nam ex eo amittit privilegia clericalia, sed id solum reperitur cautum in bigamiz duodecim irregularitatibus in d. cap. primo. Nec Balus & Decius supra, loquuntur quando ille fuit factus clericus, vt Bal. o. imponit Felinus supra. Et ita aliquando videmus causas Ecclesiasticas committi clericis primis tonsurae qui fuerunt iudices seculares, & condemnarunt alio quaesita irregularitatem in iuram, ex qua non astititur, vel ligatur iurisdictio, antea commissi, Suarez d. lib. 5. in d. disputacione 40. sectione se. unda, numero 2. Sed etiam quando commissio, seu delegatio facta est post irregularitatem incurram, nam etiam facta clerico irregulari est valida, Suarez supra a numero 42.

Quod non solum procedit, & quando commissio fuit ante irregularitatem in iuram, ex qua non astititur, vel ligatur iurisdictio, antea commissi, Suarez d. lib. 5. in d. disputacione 40. sectione se. unda, numero 2. Sed etiam quando commissio, seu delegatio facta est post irregularitatem incurram, nam etiam facta clerico irregulari est valida, Suarez supra a numero 42.

Excepto casu de clerico contigato, seu bigamo, de quo supra. Nam in illo, non solum commissio, sed delegatio facta post contractum matrimonium, facta bigamiam, non valet, sed etiam iurisdictionem Ecclesiasticam amittit, id est factio, iuxta d. cap. primo de clericis contigatis, & de bigamis in sexta.

Hodie vero in his Regnis Castellae & Legionis, officiales seu prouisi vel Vicarius generalis, seu index Ordinarius Episcoporum, vel aliter iurisdictionem Ecclesiasticam obtinentes, debet esse constitutus in aliquo saltem ex factis ordinibus, a ias deputatio, & electio est nulla & inualida, & nullus roboris vel momenti, & ex Breui S. D. N. Clementis VIII. cuius tenor est, & Vicarius P. D. V. III.

Quod breue comprehendit etiam Vicariis, & prouisoribus, ad praesens exiutes, vt patet ex illius verbi, ibi, & ibi, vel re. ca. 1.

Sed istud breue, & noua constitutio, non videtur ad haec ligare, ex defectu publicationis, & promulgationis, ego enim feci diligentiam ad sciendum, an esset publicatum, & promulgatum huiusmodi breue in Curia Regis, vbi Nuntius residet, nam cum ita constitutio esset ad Regna Castellae, non fuit publicata Romae, & competi solum esse innotatum Episcopis, at etiam pro iuribus, pro parte Capitulum in eadem Cathedralium, quibus ad hoc missum est transumptum authenticum si fuis, breui, & procurator generalis status Ecclesiastici residente in curia Regis.

Ad hoc autem vt lex, seu constitutio liget necessarium requisitum est, quod solemniter edatur, sicutque publicatio sollempnis, & publica promulgatio illius: & ante publicationem non ligat, etiam data scientia, autem, vt facta nona constitutio, in cap. 1. s. 1. s. 2. & 3. & 4. dist. 11. s. 1. in fine, de decretis ab o. d. i. sciend. l. penult. c. 1. in fine. Col. de decern. libro 2. de decimo capitulo primo de postulatione Praeatorum. Doctor in capitulo secundo de constituto. Bot. de synodo 3. parte capitulo secundo numero sexagesimo secundo, c. 1. ar. 1. tercio numero quarto, Anton. Gabriel. de legibus & constitutionibus, conclusio quarta, Nauar. consilio 1. de constitutionibus, in 3. & 4. Caput quoniam, decisione 203. numero 1. parte tercia, Anton. Thesaurus d. 1. Pedem. 2. 49. Angel. Syluest. Rosella & Armilla, verb. lex. Vega in sum. 2. p. re. cap. 1. in fine, notorio casu 9. Ludou. Carbo. de legibus libro 3. disputacione 7. Valen. 2. in super 12. disputacione 7. quaestione quinta, s. 1. & Agor institut. innot. libro 5. cap. tercio, & alij & nouissime Gabr. Vazquez 1. 2. tom. disputat. 155. cap. 2.

Quamuis data notitia, contrarium videtur velle Probos ad Monachum in d. d. de resp. in 6. a numero 13. vbi si ergo Et ita in vna Communi Castellanae 5. Julij 1593. coram Domino Penna fuit resolutum, Edula seu decretum ordinarij, & officium non obligat ante publicationem, neque si non constat de illorum publicatione, Ant. Gabr. d. conclusio 4. n. 11. & Bot. d. n. 62. & c.

Quod procedit etiam & stante clausula de re irritantia ex regul. v. c. s. in lib. 6. vt tenet Cardinus Clemens, quaest. 18. de electione. Felin. in d. cap. 2. de constitut. numero 7. 4. limitatio versicul. contrarium firmat Probos supra a d. n. 13. versic. & limitando 2. versus ad 16. Putius decisio. 28. non 3. libro 1. Flamin. Paris. de resignatione benefic. lib. 11. quaestione 9. n. 27. & c.

& alij relati per Anton. Gabriel. de clausula, conclusio tertia numero quadragesimo quinto, versic. contrarium 4. & quibus ipse contra tenet dicit conclusio numero 4. de legum. n. 9. & alij per eum relati dicit numero 43.

Et ad id est optima decisio Rotae, in vna Talagerritana Beneficij SS. Iacobi & Andreae, decimo septimo Maij 1593. coram Illustrissimo Blancheto, quae sit.

Datum steterunt in decisio, cum enim Beneficium de quo agitur, vacauerit de mense Februarij 1597. et motus pro prius fuerit publicatus de anno 1589. non potuit ligare, nisi a die publicationis vel post duos menses, quam fuit publicatus, glossa in proemio Clement. ibi Doctor Decus cap. 2. de constit. numero 15. & ibi Berouius numero 50. Roland. a V. alle consil. 8. numero 21. cum sequib. 3. Gabr. de legib. conclusio 4. n. 6. idem etiam procedit quoad scientiam Bald. in ca. 1. s. in fine. C. de caducis tollend. non obstat, quod hoc procedit in leg. vniuersali, quauis ita vel est, lex vniuersalis illius decessit, & innot. praedicta, & vbi est particularis constitutio referens factorem Episcopi, & Episcopus potius illa non est, vt fuit decisum, vel saltem requiritur publicatio, licet ligaret statim ante lapsum duorum mensium, vt loquitur Felin. in ca. 2. de constit. numero 7. allegatus pro Franc. non obstat, quod decretum irritans, etiam ignorat, quia est verum, vbi in aliquo loco est facta publicatio, prout de regul. Cancellariae in d. S. in proemio regularum, & decretum irritans, semper sequitur naturam dispositionis, super qua apponitur, Putius decisio 1. libro 1.

Et in ipso breui ad finem, mandatur executoribus deputatis, quatenus sollempniter publicantes faciant obseruari. Vnde ante omnia requiritur publicatio, quae saltem debebat fieri in Curia Regis, vbi Nuntius residet, & ad tradita per Nauarri. d. consil. 1. de constitut. 3. & 4. quaest. Flam. Paris. d. quaest. 19. Valentini supra 2. quaest. & Agor d. ca. 3. quaestione 3. G. Vazquez. d. s. 1. 156. & alios. Neque dicta intimatio tota facta Episcopis, aut etiam Vicariis in particulari potest dici publicatio, & promulgatio, ex illa enim solum habetur notitia particularis illorum Episcoporum & Vicariorum, quibus est intimatum, non vero notitia publica, vniuersalis & communis omnium, tam praesentium, quam futurorum, & intellexi huiusmodi breue in aliquibus Episcopatus non esse seruatum. Et scio in hoc Abulensi, aliquando non esse seruatum. Licet fuit executum per Nuntium cum quodam iudice Metropolitano Salamantica.

Et de Vicario Episcopi vltra Doctores in tit. de officio Vicarij in 6. videtur sunt Bertach. in tractat. de Episcopo libro 4. parte 7. tit. de Vicario Episcopi, Rebuffus in praxi titulo de Vicariis Episcoporum, & in forma Vicariatus Cuchus d. lib. 2. tit. 8. de Vicariis, Iacob Sbrocius dicit ad de Vicario Episcopi, Zerola in d. praxi Episcopali, verb. Vicarius: Zechus d. cap. 23. de Vicario Episcopi, Mandos. regul. 14. can. c. quaest. 6. & reg. 24. quaest. 6. Ioan. Gutierrez can. 9. lib. 2. c. 17. Angel. Syluest. Rosella, Tabiena, Armilla & alij Summ. verb. vicarius. Et de probatione vicariatus, Mascard. de probat. conel. 1412. & Sbrocius lib. 1. 9. 64.

Secundo permittendum est, quod Vicarius, sicut Episcopus ordinarius est, glossa in cap. 1. de officio vicarij in 6. verb. officialem, & in cap. Romana de appellatione. eod. lib. verb. generaliter, & ibi Doct. Ab. in ca. duobus de re iudic. numero 11. Felin. in rubrica de officio deleg. numero 4. & ibi Decius numero 3. Berouius numero 2. & 8. Paulinus dicens communem de officio, & potestate Capituli sede vacante. 2. quaest. parte 1. & 3. & 10. quaest. 2. parte numero 3. 4. & 9. Bertach. d. 7. parte 4. lib. numero 1. Corral. de Beneficij 2. part. cap. 8. numero 3. Maranta in specul. aduoc. 4. parte dist. 11. s. 11. in 12. Mandos. d. 22. 24. quaest. 6. numero 6. Couart. praxi. ca. 4. numero 8. & libro 3. variis. cap. 20. numero 2. Cuchus d. tit. 8. numero 15. Doctor Paz in praxi. tom. 1. numero 6. & 7. 2. tom. praeludio 3. numero 3. Mascard. d. conclusio 14. 12. numero 9. & 22. Vgolin. de ce. iur. tab. 1. s. 1. 10. numero 6. Sbrocius qui plures refert lib. 2. quaest. 55. Zechus d. cap. 23. de vicario Episcopi. 2. numero 1. Fr. Lud. de Miranda de ordine iudic. quaest. 2. ar. 9. & Nouill. Thom. Sanchez infinitos referens de matrim. lib. 3. d. 19. 19. 9. 3.

Et idem dicendum est in Vicario Capitali sede vacante, & Paninus, Vgolinus, Sbrocius, & Th. Sanchez 25.

Quamuis contrarium, & nempe Vicarium Episcopi non esse ordinarium, sed delegatum, tenent Gofredus in sum. de officio Vicarij numero 2. Alecius in rubrica a de officio ordin. quibus iudicium spectat numero 2. 4. Ioseph. Gonzalez. Flores variis. cap. 27. Licentarius Anton. Gomez in explicatione Bullae Cruciatae cap. 4. numero 21. & 22. & Moria in exporlo iuris, 1. part. tit. 2. 9. 27.

Non tamen ex eo est ordinarius, quod lex det huiusmodi iurisdictionem Vicario interueniente ministerio, & facto Episcopi, vt tenet Rota decisio 4. de officio Vicarij alias 378. in nouis. Dominan. in ca. 1. de officio Vicarij in 6. in fin. & Maranta supra numero 12. post Alexand. in rubrica ff. de officio. enu. Sbrocius dicit quaestione 55. numero 14. & 26. & Thom. Sanchez supra numero 13. & quod dicit pollet inquit d. gloss. verb. generaliter, & Abb. in 2. ad fin. de Prae. l. vices suas. Nam verius est, Vicarium accipere iurisdictionem ab Episcopo, eum deputante, vt patet ex cap. 2. in fin. de officio Vicarij in 6. & de iudic. infra, numero 89. quod potius tenent d. gloss. verb. generaliter, & Abb. ibi, & Clarius 8. V. s. t. in praxi lib. 3. cap. 1. 3. numero secundo. ibi. N. si Episcopus suo Vicario, licet in contrarium eum citet Sbrocius ibi, nec id negari potest.

Sed ex eo est Ordinarius, quod iuris permissione, & consensu, ab Episcopis constituitur, vt eorum locum tenet vicelge gerat iurisdictionem generaliter exercendo, & sic perinde est ac si a lege constitueretur, vt per Couart. dicit numero 4. & Paz supra.

Qua ratione id est dicendum cum Vicariis, seu locum tenentibus Praetorum, seu Rectorum ciuitatum, vt per Couart. & Paz ibi, & Auiles in c. Praetorum cap. 4. verb. instituta, in 4. & 8. Auendam de exequend. mandatis 1. part. cap. 3. numero 2. Molnari de Hispanorum primogen. lib. 1. cap. 25. numero 12. Azuecum in lib. 10. numero 1. in 1. numero 8. in 1. lib. 3. recipit, & Bouadillam in sua politica libro primo, capitulo 16. numero 44.

Quod limitatur primo, & vt procedat in Vicario generali, qui facit vnum consistorium, seu tribunal cum Episcopo, qui est ille, qui est in tribunali Episcopatus, constitutus cum generali commissione, non facta determinatione ad certum locum, seu partem diocesis, & dicitur principalis glossa

432 *veio foraneo in Clementia. Et si principalis de reor. & ibi Cardin. numero 3. Imola 17. Abb. 3. & Bonif. 2. & Ancharan Rebuffus in praxi. tit. 4. de Vicariis Episcoporum num. 6. Covarruvias d. 4. praed. nu. 8. Cuchus 3. num. 3. & 11. Sbrocius lib. 1. 3. numero. 26. & 7. 23. & 7. 29. & Thom. Sanchez d. disputat. 29. num. 11.*

433 *Et ideo, ab eo non potest appellari ad Episcopum, dicitur cap. Romana de appellat. ca. 2. de consuetudine in 6. Sbrocius lib. 1. 3. numero. 26. & potest esse delegatus Apostolicus tanquam habens dignitatem, dicitur Clem. si p. p. & pal. & ibi glossa & Doct. Sbrocius lib. 2. quod. 23. & Flores 9. 4. num. 6. Circa quod vide dicta 7. 7. p. 2.*

434 *Secus in foraneo, quem Episcopus in aliquo locos seu parte sua dicitur constituit, vel ad certos actus, seu causas, quia dicitur delegatus, nec facit unum consistorium, seu tribunal cum Episcopo, unde ad talis Vicarii appellatur ad Episcopum, vel Vicarium generalem, dicitur glossa verbo for. a. recepta per Doct. ibi Felin. 3. limitatione. Maranta num. 14. & Mandos. 3. Covarruvias d. 4. numero. 8. Cuchus supra num. 16. Paz deli. 3. p. alid. numero. 5. Sbrocius qui alios refert, libro 1. questione 13. & libro 2. quod. 55. num. 31. Thom. Sanchez supra num. 10. & 11. Rota dicitur 297. m. 1. p. 1. dicitur tamen nec potest esse delegatus Apostolicus dicitur Clem. est vic. epalis & ibi glossa & Doct. Sbrocius lib. 2. quod. 23. & Flor. 5. 7. b.*

435 *Vnde in vna Abd. matrimonij de anno 1544. fuit per Rotam resolutum, a iudice Metropolitano Archiepiscopi Compositellani, residente in ciuitate Salamanti, deputato ad cognoscendam de causis appellationum certorum Episcopatum suffraganeorum, tanquam Vicario foraneo, posse appellari ad Archiepiscopum, nec obstat quod appelleretur generalis Vicarius, quia licet appelleretur sic, tamen in veritate non est, vt per Mohedam dicitur. 5. de appellat. alias 131. Rota dec. 1131. ibi 3. par. 3. dicitur, & Thamis dicitur 8.*

436 *Secundo inferitur dicitur, Iudicem Metropolitanum, non posse esse delegatum Apostolicum, vel Nuntij, seu Legati, etiam ex certa scientia Nuntij, seu Legati, cum sit Vicarius foraneo & non principalis, iuxta dicta & decisiones Rotae, & Sbrocius lib. 2. 23. num. 10. Quamvis aliquando Nuntij committant illi causas.*

437 *Tertio inferitur, non esse veram sententiam Anaseth Germanij libro vltima dicitur, cap. 7. & de iudicibus Cardin. d. 5. sibi quoad videri num. 8. tenentis a Vicario foraneo, a Episcopum appellari non posse, quam improbat Thom. Sanchez supra numero. duode. 100.*

438 *Quarto inferitur, non esse veram doctrinam Sbrocius libro 3. questione 2. num. 5. qui cum Cald. on. sibi. 2. de app. dicit, non dari appellationem ad Episcopum, si sententia Vicarij generalis constit. in ciuitate tantum, committitur enim ex eo, quod iste Vicarius non est vere, & absolute generalis, ex quo non est constitutus ad totam diocesim, iuxta dicta*

439 *Quinto inferitur non esse veram doctrinam D. Anton. in sum. 3. par. 11. 19. cap. 10. §. 2. & Syluestri verbo Vicarij, sibi. 4. sub verbo primus, & Zechi 4. §. 2. num. 1. dicitur, Vicarium foraneum esse ordinarium, & idem consistorium cum Episcopo, si ad vniuersitatem causarum sit deputatus, quia ad hoc non attenditur generalitas loci, sed commissio*

causarum, quae doctrina est contra D. l. supra citatos num. 27. & 29. & cum particulariter impugnatur Thom. Sanchez 3. num. 10.

440 *Et solum dici potest delegatum ad vniuersitatem causarum, esse instar ordinarij, seu quasi ordinarij, & ideo sub delegare posse, vt per praxi. 5. 2. de iudicibus glossa in cap. cum ex causa de appellat. & ibi Francus num. 17. & 20. Felin. in cap. super qualibet. 5. si vero de offic. deleg. num. 7. 3. illa. Alonim la iudice C. de iudicibus num. 8. Sbrocius dicitur lib. 2. quod. 55. 34. Morla in emendat. 2. quod. 110. a. numero. 11. & Thom. Sanchez qui plures citat dicit. ibi 3. disputat. 31. num. 2. vbi dicitur, quod ponit quae dicitur delegatus ad vniuersitatem causarum, & vide dicta sup. cap. 1. a. num. 361.*

441 *Vt in inferitur Vicarium, quod ponit Archiepiscopus Toletanus in ciuitate Toletana non videtur Vicarium generalem, & principalem, si non est positus cum potestate generali ad totam diocesim, nec Vicarium Marti, nec Comptati, cum non sit positus ad totam diocesim, nec in ciuitate vbi est sedes, quamvis generales appellerentur, & consequenter non posse esse iudices Apostolicos, nec expedire literas dispensationum, & alias Apolicas directas Officiali Tolerano, quae verba de officiali principali, & generali intelliguntur iuxta d. Clement. Et si principalis, & Doct. ibi, quamvis contrarium seruatur. Et si illi Vicarij essent generales, & principales, non posset ab eis appellari ad consilium Archiepiscopi, vt appellatur, iuxta d. cap. Romana de appellat. & cap. secundo, de consuetudine in 6.*

442 *Ait tamen Flores d. questione 4. num. 8. quod si nihilominus ob praeminentiam officiorum, dicitur Vicarium Comptatum, & Marten. &c. & quia praesens locis principalibus, & habent oppida suae iurisdictioni subiecta, contrarium episcopi in praxi admittitur, & quotidie commissioes eis diriguntur: ego vero existimo, nunquam dirigi eis commissioes saltem a Papa, sed commissioes directas Officiali Tolerano, eis praesentari per errorem.*

443 *Et quamvis idem Flores, & ibi num. 9. dicit, quod si Vicarij posset in dictis oppidis essent aequae principales, prout erant Vicarij, quos habebat Episcopus Palestinus, Vallisoli, & Palestina, quoniam Vallisolanum non erat Episcopatus, essent capaces, etiam de rigore iuris, dictionum executionum; idque sine dubio, inquit, procedet, quando Episcopus habet duos Vicarios generales, prout Archiepiscopus Burgen. tamen reuera solus Vicarius, seu Vicarij generalis positi in ciuitate, & non positi extra ciuitatem, etiam si habeant generalem commissioem ad totam diocesim sunt principales, &c.*

444 *Et tunc tantum Vicarius generalis pfectus in oppido diocesis esset principalis, quando in ciuitate non est alius Vicarius generalis, sed est in illo oppido, causa maioris commoditatis, vt videtur in Episcopatu Calagurritano, in quo Vicarius generalis residet Lucronij.*

445 *Secundo limitatur, vt procedat in his quae veniunt ex generali commissioe, secus in his quae requirunt speciale mandatum, & specialiter committuntur, quia in his erit delegatus, & sic appellabitur ab eo ad Episcopum. Frigus in d. cap. 2. de offi. Vicarij in 6. num. 4. Felinus in d. rubrica de offi. deleg. num. 4. 3. limitationes, & ibi Beroum in 2. 2. Rota dicitur*

446 *de offi. de officio Vicarij alias 371. in nouis, & ibi addit. Papaz. num. 7. Maranta supra num. 16. Probus ad Monachum in casu de officio Vicarij in 6. ad fin. Cuchus dicitur in 8. numero 17. & 112. & 113. Sbrocius lib. 2. quod. 55. numero 35. & 35. & questione 88. Zechus dicitur. §. 2. numero 1. Tabiena verbo delegare, questione 1. numero 2.*

447 *Quod intelligendum est, quando ista separatim committitur, secus si simul cum iurisdictione generalis, & ordinaria potestate committatur, quia tunc in omnibus erit Ordinarius, ex cap. vlt. de co. sicut. Ioann. Andrad. Specul. in rubrica de officio Vicarij, verbo dubitari videtur. Francus in dicitur. 2. numero 4. Felinus in d. loc. in corrigendo sub numero. de officio vbi. Auctora: Capellan Tololanam, de iurisd. 44. Gambarus de offi. Legati, libro 9. num. 31. 34. & 37. Rota apud Crescen. de offi. Vicarij, de probat. Beroum consilio 22. numero 34. & 39. pulchri. Sbrocius libro 1. questione 67. numero 3. & libro 2. quod. 55. numero 37. & 38. Zechus dicitur. numero 1. & noui sine Tho. Sanchez dicitur. disputat. 29. num. 8. & ita videmus nunquam appellari a Vicario generali ad Episcopum, etiam in requiribus speciale mandatum, quia solent simul cum potestate ordinaria committi, & sic erit intelligendus Zerola dicitur, verbo Vicarij 3. ad b.*

448 *Addit Ioan. Andr. supra quod quando diuisim, & separatim committuntur, ea quae requirunt speciale mandatum, tota iurisdictione est ordinaria. si in commissioe fiat mentio Vicariatus, sive salutatit one dicendo, tali officiali, vel Vicario nostro, sive in progressu dicendo, tibi officiali nostro committimus quod possit, & c. tunc dicitur, potestatem tibi alias per nos commissam extendimus, prorogamus, ampliamus, quia sicut potest potestatem iam datam minuire, & reuocare, ita potest in eadem specie illam ampliare, & c. sicut Thom. Sanchez dicitur. numero 8. & citat Beroum d. consilio 2. numero 14. & Sbrocius d. quod. 55. numero 39. qui id non dicit, sed quod dictum est num. precedente.*

449 *Quae additio solum tibi placet, quando diceret, quod potestatem alias commissam extendimus, vel ampliamus, & c. ad sed est inane, esse de praerogatione, non vero quando in commissioe fiet mentio Vicariatus sive in salutatione, sive in progressu, nam sola mentio Vicariatus, non operatur extensionem, prorogationem, seu ampliationem potestatis, alias commissae, sed fit causa demonstrationis personae, cui datur noua commissio.*

450 *Nec placet sententia Lopi in d. cap. 2. quae ibi sequuntur Domin. numero 9. & Ancharan. numero 2. & Marc. Anton. Genuen. dicens magis communem, in praxi Archiepiscopi curiae Neapolitanae capitulo. 66. numero 25. quod sive infimul, sive in diuersis temporibus fiat commissio specialis alicui, vel aliquorum, requiruntur speciale mandatum, & addatur clausula generalis nempe, quod ad omnia dicitur quae ex una speciale mandatum, tunc tota iurisdictione erit ordinaria, quia ille ordinarius est, cui committitur vniuersitas causarum, dicitur Leon. praxi. §. 2. de iudicibus, & dicitur cap. Romana in prim. si vero non additur clausula generalis, tunc in expressis requiruntur speciale commissioem, erit iurisdictione delegata.*

451 *Committitur enim ista sententia, nam vt supra dictum est, sola commissio vniuersitatis causarum non facit vere ordinarium, & cum infimul cum potestate ordinaria fit commissio aliquorum requi-*

rentium speciale mandatum, tota iurisdictione est ordinaria, est non addatur dicitur clausula generalis ex quo vna est commissio iuxta dictum capitulum translato.

452 *Tertio praemittendum est, quod Vicarius Episcopi, quae sunt merae gratiae, expedire non potest, Monachus in cap. statuta. de praesentandis numero 9. Cardin. in Clement. de officio Vicarij nu. 19. Bellamer. de offi. 93. Cosmas in pragmatice factioe in, de colatio, §. 112. a volui, verbo Vicario. Selu. de Benef. 2. par. quod. 14. Probus ad Monachum in c. 1. de offi. sic. Vicarij in 6. num. 8. Corral. 1. 2. par. cap. 8. numero 1. Sbrocius lib. 2. quod. 38. & 184. num. 3. Zechus dicitur. capitulo 23. de Vicario Episcopi, §. secundo num. 3. & num. 4. ver. su. 9.*

453 *Vnde Vicarius, ex generali mandato, dispensare non potest, Calder. consilio de officio Vicarij, Felin. in cap. de clericis, §. de adult. et de iudicibus numero 21. Probus supra. Rebuffus in d. forma Vicariatus, num. 44. 45. & 46. Cuchus dicitur. tit. 8. numero. 111. Doct. Paz in praxi. 2. num. 3. praedictio nu. 11. Ioannes Gutierrez. con. quae. 2. lib. 2. cap. 19. num. 15. Sbrocius lib. 2. quod. 55. Zechus dicitur. 3. & num. 4. ver. §. 3. 8. Eman. Rodriguez in sum. 1. totum ap. 234. num. 5. Vega in sum. 1. p. c. 88. casu 1. & P. Ledesma in sum. de matrim. cap. 27. 2. con. 15.*

454 *Et sic in terminis S. Concilij Tridentini sess. 24. de reformatione, c. 6. non poterit Vicarius generalis Episcopi dispensare, in irregularitatibus, & suspensionibus, ex delicto occulto prouenientibus, quamuis Episcopus possit, eam facultatem quae ex illo decreto est iam annexa mueri Episcopali, quali iure ordinario, illi committere, nec requiritur quod sit Vicarius ad id specialiter deputatus, vt in 2. parte de absolutione, sed sufficit in genere dare illi facultate dispensandi, in casibus, in quibus ipse Episcopus potest.*

455 *Et ita est accipiendum quod tradit Suarez 5. modo disputat. 41. sess. 2. & vbi dicitur, istam facultatem dispensandi exerceri posse, non solum per Vicarium specialiter ad hoc deputatum, sed simpliciter per quemcumque etiam si generaliter sit facta de delegatio. Et ita etiam est accipiendum, quod tradit Enriquez in sum. lib. 14. c. 20. §. 1. & Mar. Ant. Genuen. d. 66. num. 16. 20. & 25.*

456 *Et sic etiam Vicarius generalis Episcopi, non potest renuocare denuntiationes ad matrimonium requisitas nisi si specialiter sit commissum, nam cum in generali commissioe facta Vicario, non veniat facultas dispensandi, vt dictum est, in materia dispensationis qualis est illa. Idem est enim renuocare, ac dispensare appellationem ordinarij non veni Vicarius generalis, & consequenter non comprehenditur in verbis Concilij sessio 24. de reformatione, sibi, nisi Ordinarius ipse expedire iudicauerit. Facit in simili de confirmatione donationis iuris patronatus dicitur. Rotae infra relata e sequens, numero. 77.*

457 *Quamuis comprehenditur in verbis versus aliter quam presente Parocho, sibi, seu Ordinarij licentia, quia illa non est materia dispensationis, Flam. Paris. de rescriptis. benef. lib. 3. quod. 11. a. num. 21. qui ait quod in Concilio Tridentino, sub verbo, Ordinarius, comprehenditur Vicarius Episcopi, qui habet ordinariam iurisdictionem, ac dicitur Ordinarius, & Tho. Sanchez de matrim. lib. 2. disputat. 29.*

458 *Et alias etiam facta mentione Episcopi, non censetur Vicarius exclusus, sed continetur sub no-*

mine Episcopi, Domin. & Francus num. 4. in ca. 1. de Capell. M. minor. in 6. Felinus c. si quis contra de foro compet. num. 4. verbi sed case, Lancell. Contra. lib. 1. in templo iudicium libro 2. cap. 6. §. 1. numer. 11. & 15. Sbrocius lib. 2. quast. 47. numer. 19. & 171. n. 2. & 201. numer. 2. Zechus d. §. 2. numer. 3. verbi §. Thom. Sanchez dicit disputat. 29. num. 15. & Suarez d. 4. §. 1. de iust. 7. sectione 3. num. 10. & d. §. 20. c. 1. n. 2. & alij. Ita tenent Doct. Paz t. 9. §. 5. & D. Spino de testament. gloss. 15. num. 2. 9. qui id acceperunt ex lectura D. Nauarri. Junioris de matrim. & Lic. Ant. Gomez in x. ple. Bulla Cruciata. c. 4. ex n. 1. 9. & Enriquez in suu. lib. 11. ap. §. 1. num. 5.

Quamvis contra teneant Veracruz in t. append. de mai. mon. ad fin. d. ubi fol. 4. & Salcedo ad Bern. Diaz in pract. num. 1. in cap. 73. ad tit. de ultim. §. Sogura de Aulios in directorio iudicium. 2. part. cap. 16. numer. 2. 3. Iohannes Gutierrez dicit. ap. 19. numero 15. Sbrocius dicit. quastione 43. ap. 2. & dicit. qu. 201. Zualllos quast. 604. num. 92. Flores quast. 24. n. 26. dicens in praxi, ubi non est contraria constitutio, feruari, & semper vidisse feruari, & Marc. Ant. Genuen. 16. nu. 1. dicens, ita feruari in cuius Archiepiscopali Neapolitana. Eman. Rodriguez in suu. 1. tom. 7. c. 215. num. 4. P. Ledesma in suu. de matrim. c. 5. 7. conu. & Tho. Sanchez d. lib. 3. d. §. 7. quastione 1. quoniam licet ratio pre licitam ratione neque est efficacissima, & concludens pro nostra sententia.

Et ita merito sibi tenentur est in Concilio t. Provinciali Tolletano, facto de anno 1583. ex solius Episcopi non iurisdictione Vicarij etiam generalis au horitate, his publicis denuntiationibus renitti, seu differri possit, qui in his Doct. Segura sup. miratur de hoc sine ratione. Et in Concilio Provinciali Mediolan. quinto, facti ab illustriss. no. Car. Borromeo anno 1579. in de 14. sic ad administranda potestate statuitur, quod illas ab Episcopo, si non praesens in verbe vel diocesani adesse solum remittens, deinceps liceat, ab alio praeterea nemine, ac ne Vicario quidem generali.

Et facit declaratio S. Congregat. Concilij t. super dicit. cap. 4. que ait. Quod non perit iur. hac facultas remitti de bonis vacantibus commendari, licet eius Abbatis iura Episcopi op. ita habeat vicia, & quod licet Abbas appellacione Ordinarij in iuxta gloss. in cap. de officio ordin. in 6. dicit tamen Sa. illustriss. Dominus noster, quod ordinarius hic non intelligitur nisi Episcopus, tamen Cardinali Farnesio commendatario Far. in. M. nasterij sui permissum, non autem eius Vicario.

Que declaratio est contra consilium Nauarr. 2. de claudel. t. de potestate, ubi docet commendatariarum Abbatis, que habet iura Episcopalia. & est nullius iuris esse, posse tanquam ordinarium remittere denuntiationes, sequuntur Zualllos 3. n. 96. Zecola in praxi. Eius op. d. 2. p. verb. denuntiationes. & Flores En. quast. E. man. Rod. P. Ledesma, & Tho. Sanchez. 4. ubi proxime qui cum Nauarr. idem volunt etiam in P. z. ar. inferioribus exceptis, habentibus nulli E. sicopalem iurisdictionem, licet non fiat nullus decessus, cum si et etiam ordinarij.

Et reuera ista doctrina, videbatur satis conformis literis Concilij loquentis de ordinario, & non Episcopo, seu Diocesano, iuxta dicta infra 99. dub. 1. text.

Et ita practicari intelligi in Hispania, per Prior

res ordinum militarium, v. Emeriten. & alios similes habentes quasi Episcopalem iurisdictionem in suo districtu.

Sed sicut dicta declaratione Papae, t. cui standum est, a quem erit recurrendum pro remissione denuntiationum, quando opus fuerit in huiusmodi locis, nam non videntur cogendi subitari coram ad Papam seu legatum recurrere, pro re tam ordinaria, & que frequenter occurrit. Et dicuntur esse, t. recurrendum esse ad Episcopum in cuius Diocesi, seu intra cuius fines est locus, & si il non consistat ad vicinorem, vt alias circa ordines, & ciuillorias, cap. 10. c. 23. de reform. quicquid disputet Flores quast. 24.

Et tamen, quod vicarius Episcopi t. non possit remittere denuntiationes sine speciali commissione, declaratur. C. 13. regario Concilij vt mihi dixit auditor illustriss. Cardinalis Marthei praefecti dicit Congregationis, & tra. lit. Enriquez d. 1. in n. 5. in gloss. lura, t. dices declarare Congregationem Cardinalium anno 91. pro Salamantino Episcopo.

Fallam tamen est, quod t. trahunt Menochius c. 1. §. 6. a. numer. 55. lib. 1. Cefalus conf. 421. numer. 72. lib. 3. quod Episcopus non possit, etiam specialiter, man. iare eius v. cario facultatem remittendi denuntiationes, quia censetur electum in d. tra. persona Episcopi, nam vt docet citati, maxime Enriquez d. 1. n. 3. & Thom. Sanchez lib. 1. disputatio 7. quast. 3. re. Et potest Episcopus dare et facultatem, etiam generalem, remittendi denuntiationes, cum hac potestas iure ordinario competat Episcopis, ex d. decreto Concilij, &c.

Que autem sunt iustitiae, & t. necessitates, expedit vicarius, Cosmas Corral, & alij supra citati n. 46. & etiam ei que sunt voluntariae iurisdictionis, non tamen sapient gratiam, actus enim voluntariae iurisdictionis, que non sunt mere gratiae, recte possunt esse extra vicario, ab que speciali mandato, vt tenet Domin. n. c. §. de offi. vicarij. 6. Baldan. in argu. 1. v. ar. us. Felin. in c. ex parte de constitutio. sub numero primo, verbi obligat, quod ca. Mohed. de c. 3. de officio vicarij, alias 37. circa fin. & Sbrocius lib. 2. quast. 66. & quast. 163. cum seq. Quamuis contrarium teneat Roman. §. 169. v. in. ex long. ca. & inueterata, ad quem se referat ad d. Abbas in reposit. c. si quis contra n. 35. de foro compet.

Et regulariter, vicarius omnia potest t. que Episcopus v. §. 1. ap. 2. & §. de offi. 10. c. 1. in 6. Archidia. c. Ioan. Anst. & alij in d. §. Bertach. de Episcopo libro 4. part. 6. in d. vicario Episcopi numer. 6. Mand. rei. 24. quast. 6. numer. 3. Conar. c. 4. v. ar. numero 4. & Sbrocius lib. 1. primo quastione 48. numer. septimo, & Zechus lib. 3. n. 2. numer. 2.

Et Vicarij generales, possunt omnia, t. exceptis prohibitis, seu que requirunt mandatum speciale, ex d. 2. c. 1. Felinus, & Mohed. supra, & Cuchus numer. 68.

Et que sint illa t. que requirunt mandatum vicarij speciale, ultra doctorem d. ap. 1. ponit Rebuffus in d. forma v. ar. ex numer. 31. Cuchus d. lib. 1. n. 8. ex n. 68. Sbrocius d. 1. v. ar. praesque lib. 2. Zerola dicit. verb. vicarij, & Zechus d. c. 13. de vicario Episcopi. §. 2. n. 4.

Sed aduert. 1. quod si in mandato t. exprimitur aliqui requirunt mandatum speciale, ad ista clausula generalis, & ad omnia alia, etiam si mandatum exigat speciale poterit vicarius etiam alia facere, q. x. requirunt

quirit mandatum speciale, cap. qui ad agendum de procurator. in 6. & ibi Doct. Couarr. libro primo, quast. c. 6. numer. 35. Sbrocius lib. 3. quast. 65. numer. 5. & 7. Dum modo non sint grauiora, t. vel maiora expressis clement. 2. cod. 11. de offi. iudic. ubi Doct. Rebuff. in forma v. ar. n. 103. Sbrocius ibi n. 10. n. 5. & 12.

Et post expressum aliquid requirunt t. speciale mandatum, ou. f. h. i. e. r. e. & generaliter ad omnia alia, nisi addatur, etiam si mandatum exigat speciale, vt colligitur ex dict. ca. qui ad agendum, c. clem. 2. & notat Bartol. consil. 5. numer. 3. libro 2. nec contrarium videt Rotam vna Valentina Beneficij Sanctae Luciae, t. coram sanctissimo Clemente Octauo, de anno 1583. nam in illis decision. Rota praecipue fundatur in verbis lae gomo de, in mandato contentis.

Secundo aduert. quod clausula non t. libera, vel cum plena potestate inducit mandatum speciale, Bart. numero 2. & alij in l. procurator, eius generaliter libera. ff. de procurator. item Bartol. Alexand. lason. numer. n. Cornelius & alij in l. procurator. Cod. ad Domini numer. 2. & 4. & Francus 6. §. dicit. ca. ad agendum, §. in. Couarr. c. 6. §. 3. Greg. Lopez in l. 19. tit. 5. p. 3. c. 1. r. 14. 7. 5. Monterrolo in pratica 7. ar. ad de clausula potestatis in mandatum. Ioan. Gutierrez de iur. consil. 1. n. 1. cap. 50. numer. 9. & 13. Sbrocius supra numer. 6. & 8. Mohed. de offi. vicarij, alias 33. vbi ait, quod habere mandatum cum libera, vel cum plena, & omnimoda potestate, & habere mandatum in specie, & equiparantur, & Rota in dict. Valentina Beneficij, coram sanctissimo Clemente VI. de anno 1582. vt in sequenti decis. domini dixerunt, consistere de iustitiae mandati. Franc. Solor. nam bene memorie Ludouici Cardinalis Borgia, eam constituit vicarium, dando sibi plenam, & omnimodam potestatem, Ecclesiam Valentiam, & eius membra, in spiritualibus & temporalibus regendis, & gubernandis: qua verba secundum Bart. procurator cui generaliter, numer. 2. de procurat. & ibi Angel. numer. 2. Castrens. numero tertio important mandatum cum libera, nec est verum quod Bartol. in hoc communiter reprobat, quia in hoc communiter approbat. v. de hoc est text. in l. si procurator ad vnam Cod. de procurat. vbi Paulus de Castro numer. 4. Cornelius n. 1. Alex. n. 2. vbi ait quibus ita tenere las n. 11. plena enim t. libera idem importat, cum vniuersa autem inter doctores non versatur circa clausulam istam, permissi ei quod facere possit, quicquid ipse facere possit, cum per eum intelligatur darum mandatum cum libera, & in hoc omnium opinio est contra Bart. secundum Beroum in alle. q. 26. numer. 5.

Nec tunc requiritur expressio aliquorum t. specialium, vt patet ex allegatis, quamuis Sbrocius ap. num. 9. dicat vicarium Episcopi ex mandato, si plena potestate, non posse facere exigentia speciale mandatum, nisi quibusdam specialibus expressis, vt dicit glossa §. d. c. 2. in §. sed glossa ibi loquitur in terminis d. cum ad agendum.

Tertio aduert. quod clausula, t. quod possit omnia, que dantur facere possit, importat mandatum cum libera, Bart. in d. l. procurator. nu. 3. Domin. numero 5. & Francus supra, lason. d. numer. 11. Decius in cap. intel. l. ximus numer. 70. de iudic. loquens in clausula, cum possit omnia, que dominus potest. Afflicti de pign. §. 1. Couarr. Monterrolo & Ioannes Gutierrez supra, Azcuedo in l. 3. tit. 3. libro 5. recopil. nu. 3. & Monter. Cueva plures referens decis. Aragonia 38. numer. 35. ex quibus haec sententia videtur communis, quamuis

alij contra teneant, & communem opinionem esse contra Bartol. dicit Berouus quastione 103. in magna. ta numer. 5. vt per Rotam in dict. Valentina supra adducta numer. 72. quae tamen videtur tenere nostram sententiam.

Quarto aduert. quod clausula t. quod promittit habere ratum, & firmum quicquid per procuratorem factum fuerit, non inducit mandatum, cum libera, glossa in l. si procurator. ff. de procurator. Bart. in l. 1. numer. 6. ff. de officio procuratoris. Couarr. Alexan. Bald. Salicet & las. numer. 1. in d. l. si procurator, Domin. supra numer. 6. Greg. d. 1. 19. Couarr. d. c. 6. nu. 4. plures referens, & dicens veriorum, magisque receptam, quamuis contrarium tenuerit Bart. in d. l. procurator. quem sequitur Francus 3.

Quinto aduert. grauem t. esse difficultatem, an si Episcopus dret vicario mandatum generale ad omnia, excepta collatione Beneficiorum, seu alia re requirentia speciale mandatum, per hanc exceptionem, veniant alia requiritia speciale mandatum.

Et videtur vera pars affirmatiua, quia t. illa exceptio declarat, & ampliat regulam alias exceptio non esset de regula, prout esse debet, & esse videtur, & superflua, & ita hanc partem tenent Domin. in d. ca. 2. ad fin. & in d. cap. qui ad agendum, §. 1. sub n. 2. Alexand. las. & Claudius in l. §. quod quod quicque iuris, idem Alex. consilio 55. libro 6. Decius in l. 1. numer. 25. ff. de regul. iur. & in cap. consuetudin. Coz. conf. 26. v. 49. Tiraquell. de retract. Lignager in fin. n. 95. Lueradius in loco ab except. ad regul. nu. 3. §. 9. & dicit communem Cognolus eam secutus in d. l. 1. numer. 35. & magis communem Couarr. lib. 2. v. ar. cap. 5. numer. 9.

Contrarium tamen tenent Anchar. t. & Francus in d. cap. 2. de officio vicarij, & in d. qui ad agendum, §. 1. c. in Rubrica de regulis iuris in 6. Felinus in cognouimus frequenter numer. 3. vt huc non contemnat, Aretin. consilio 8. Crocus 136. numer. 28. volum. 1. Mojerus in adducto. ad Alexand. d. consilio 36. & ad Decium in d. l. 1. Couarr. dicens veriorum, d. n. 9. & Sbrocius supra n. 13. & 14. cuius sententiae ratio est, quod exceptio, non ampliat regulam ad ea, quae sub regula non comprehenduntur, cum potius veniat ad diminutionem.

Et in hac difficultate distinguendum t. tunc estimo, an detur mandatum generaliter, excepta aliqua re requirentia mandatum speciale, non dicendo, ad omnia, quae ipse constituens facere possit, seu potest excepta, & c. sed solum dicendo, ad omnia, ex. epia tali re. & c. an vero detur mandatum generale, ad omnia, quae ipse constituens facere possit, seu potest excepta, & c. 1. casu procedet, secunda sententia ex d. ratione, & ex d. qui ad agendum. Nam si ea, quae requirunt speciale mandatum non possit quae illud dare, per illa verba, & generaliter ad omnia, etiam si mandatum exigat speciale, non etiam poterit illud dare per verba generalia excipiendo aliquem casum speciale, etiam si dicat, & generaliter ad omnia, etiam si mandatum exigat speciale, excepta verbi gratia collatione Beneficiorum, & nam illa exceptio, solum operatur diminutionem. In secundo vero casu procedet prima sententia, non ex ratione illius, quae satis tollitur ex dictis, sed quia verba generalia, ad omnia, quae ipse constituens facere possit, seu potest, important mandatum cum libera, vt dictum est n. 74. Que distinctio erit aduertenda, nam doctores ista confundunt